

. **LEGE nr. 8 din 14 martie 1996** privind dreptul de autor și drepturile conexe
(actualizată)

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

TITLUL I

Dreptul de autor

PARTEA I

Dispoziții generale

CAP. I

Dispoziții introductive

ART. 1

(1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, precum și asupra altor opere de creație intelectuală este recunoscut și garantat în condițiile prezentei legi. Acest drept este legat de persoana autorului și comportă atribute de ordin moral și patrimonial.

(2) Opera de creație intelectuală este recunoscută și protejată, independent de aducerea la cunostința publică, prin simplul fapt al realizării ei, chiar în forma nefinalizată.

ART. 2

Recunoașterea drepturilor prevăzute în prezenta lege nu prejudiciază și nu exclude protecția acordată prin alte dispoziții legale.

CAP. II

Subiectul dreptului de autor

ART. 3

(1) Este autor persoana fizică sau persoanele fizice care au creat opera.

(2) În cazurile expres prevăzute de lege, pot beneficia de protecția acordată autorului persoanele juridice și persoanele fizice, altele decât autorul.

(3) Calitatea de subiect al dreptului de autor se poate transmite în condițiile legii.

ART. 4

(1) Se prezuma a fi autor, pînă la proba contrară, persoana sub numele căreia opera a fost adusă pentru prima dată la cunostința publică.

(2) Când opera a fost adusă la cunostința publică sub forma anonimă sau sub un pseudonim care nu permite identificarea autorului, dreptul de autor se exercită de persoana fizică sau juridică ce o face publică având consimțământul autorului, atît timp cît acesta nu își dezvaluie identitatea.

ART. 5

(1) Este opera comună opera creată de mai mulți coautori, în colaborare.

(2) Dreptul de autor asupra operei comune aparține coautorilor acesteia, între care unul poate fi autorul principal, în condițiile prezentei legi.

(3) În lipsa unei convenții contrare, coautorii nu pot utiliza opera decât de comun acord. Refuzul consimțământului din partea oricărui dintre coautori trebuie să fie temeinic justificat.

(4) În cazul în care contribuția fiecărui coautor este distinctă, aceasta poate fi utilizată separat, cu condiția să nu se prejudicieze utilizarea operei comune sau drepturile celorlalți coautori.

(5) În cazul utilizării operei create în colaborare, remunerația se cuvine coautorilor în proporțiile pe care aceștia le-au convenit. În lipsa unei convenții, remunerația se împarte proporțional cu părțile de contribuție ale autorilor sau în mod egal, dacă acestea nu se pot stabili.

ART. 6

(1) Este opera colectivă opera în care contribuțiile personale ale coautorilor formează un tot, fără a fi posibil, data fiind natura operei, să se atribuie un drept distinct vreunui dintre coautori asupra ansamblului operei create.

(2) În lipsa unei convenții contrare, dreptul de autor asupra operei colective aparține persoanei fizice sau juridice din inițiativa, sub responsabilitatea și sub numele căreia a fost creată.

CAP. III

Obiectul dreptului de autor

ART. 7

Constituie obiect al dreptului de autor operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau științific, oricare ar fi modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare și independent de valoarea și destinația lor, cum sunt:

- a) scrierile literare și publicistice, conferințele, predicile, pledoariile, prelegerile și orice alte opere scrise sau orale, precum și programele pentru calculator;
- b) operele științifice, scrise sau orale, cum ar fi: comunicările, studiile, cursurile universitare, manualele școlare, proiectele și documentațiile științifice;
- c) compozițiile muzicale cu sau fără text;
- d) operele dramatice, dramatico-muzicale, operele coregrafice și pantomimele;
- e) operele cinematografice, precum și orice alte opere audiovizuale;
- f) operele fotografice, precum și orice alte opere exprimate printr-un procedeu analog fotografiei;
- g) operele de artă grafică sau plastică, cum ar fi: operele de sculptură, pictura, gravura, litografie, arta monumentală, scenografie, tapiserie, ceramica, plastică sticlei și a metalului, desene, design, precum și alte opere de artă aplicată produsele destinate unei utilizări practice;
- h) operele de arhitectură, inclusiv planșele, machetele și lucrările grafice ce formează proiectele de arhitectură;
- i) lucrările plastice, hartile și desenele din domeniul topografiei, geografiei și științei în general;
- j) abrogată.

ART. 8

Fără a prejudicia drepturile autorilor unei opere originale, constituie, de asemenea, obiect al dreptului de autor operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, și anume:

- a) traduceri, adaptările, adnotările, lucrările documentare, aranjamentele muzicale și orice alte transformări ale unei opere literare, artistice sau științifice care reprezintă o muncă intelectuală de creație;
- b) culegerile de opere literare, artistice sau științifice, cum ar fi: enciclopediile și antologiile, colecțiile sau compilatiile de materiale sau date, protejate ori nu, inclusiv bazele de date, care, prin alegerea sau dispunerea materialului, constituie creații intelectuale.

ART. 9

Nu pot beneficia de protecția legală a dreptului de autor următoarele:

- a) ideile, teoriile, conceptele, descoperirile științifice, procedeele, metodele de funcționare sau conceptele matematice ca atare și invențiile, conținute într-o operă, oricare ar fi modul de preluare, de scriere, de explicare sau de exprimare;
- b) textele oficiale de natură politică, legislativă, administrativă, judiciară și traduceri oficiale ale acestora;
- c) simbolurile oficiale ale statului, ale autorităților publice și ale organizațiilor, cum ar fi: stema, sigiliul, drapelul, emblema, blazonul, insigna, ecusonul și medalia;
- d) mijloacele de plată;
- e) știrile și informațiile de presă;
- f) simplele fapte și date.

CAP. IV

Conținutul dreptului de autor

ART. 10

Autorul unei opere are următoarele drepturi morale:

- a) dreptul de a decide dacă, în ce mod și când va fi adusă opera la cunoștința publică;
- b) dreptul de a pretinde recunoașterea calității de autor al operei;
- c) dreptul de a decide sub ce nume va fi adusă opera la cunoștința publică;
- d) dreptul de a pretinde respectarea integrității operei și de a se opune oricărei modificări, precum și oricărei atingeri aduse operei, dacă prejudiciază onoarea sau reputația sa;
- e) dreptul de a retracta opera, despăgubind, dacă este cazul, pe titularii drepturilor de utilizare, prejudiciați prin exercitarea retractării.

ART. 11

(1) Drepturile morale nu pot face obiectul vreunei renunțări sau înstrăinări.

(2) După moartea autorului, exercițiul drepturilor prevăzute la art. 10 lit. a), b) și d) se transmite prin moștenire, potrivit legislației civile, pe durata nelimitată. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă care a administrat drepturile autorului sau, după caz, organismului cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creație.

ART. 12

Autorul unei opere are dreptul patrimonial exclusiv de a decide dacă, în ce mod și când va fi utilizată opera sa, inclusiv de a consimți la utilizarea operei de către alții.

ART. 13

Utilizarea unei opere da naștere la drepturi patrimoniale, distincte și exclusive, ale autorului de a autoriza sau de a interzice:

- a) reproducerea operei;
- b) distribuirea operei;
- c) importul în vederea comercializării pe piața internă a copiilor realizate, cu consimțământul autorului, după opera;
- d) închirierea operei;
- e) împrumutul operei;
- f) comunicarea publică, direct sau indirect a operei, prin orice mijloace, inclusiv prin punerea operei la dispoziția publicului, astfel încât să poată fi accesată în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;
- g) radiodifuzarea operei;
- h) retransmiterea prin cablu a operei;
- i) realizarea de opere derivate.

ART. 14

Prin reproducere, în sensul prezentei legi, se înțelege realizarea, integrală sau parțială, a uneia ori a mai multor copii ale unei opere, direct sau indirect, temporar ori permanent, prin orice mijloc și sub orice formă, inclusiv realizarea oricărei înregistrări sonore sau audiovizuale a unei opere, precum și stocarea permanentă ori temporară a acesteia cu mijloace electronice.

ART. 14¹

(1) Prin distribuire, în sensul prezentei legi, se înțelege vânzarea sau orice alt mod de transmitere, cu titlu oneros ori gratuit, a originalului sau a copiilor unei opere, precum și oferirea publică a acestora.

(2) Dreptul de distribuire se epuizează o dată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei opere, pe piața internă, de către titularul de drepturi sau cu consimțământul acestuia.

ART. 14²

Prin import, în sensul prezentei legi, se înțelege introducerea pe piața internă, cu scopul comercializării, a originalului sau a copiilor legal realizate ale unei opere fixate pe orice fel de suport.

ART. 14³

Prin închiriere, în sensul prezentei legi, se înțelege punerea la dispoziție spre utilizare, pentru un timp limitat și pentru un avantaj economic sau comercial direct ori indirect, a unei opere.

ART. 14⁴

(1) Prin împrumut, în sensul prezentei legi, se înțelege punerea la dispoziție spre utilizare, pentru un timp limitat și fără un avantaj economic sau comercial direct ori indirect, a unei opere prin intermediul unei instituții care permite accesul publicului în acest scop.

(2) Împrumutul efectuat prin bibliotecă nu necesită autorizarea autorului și da dreptul acestuia la o remunerație echitabilă. Acest drept nu poate face obiectul unei renunțări.

(3) Remunerația echitabilă prevăzută la alin. (2) nu se datorează în cazul în care împrumutul este realizat prin bibliotecile instituțiilor de învățământ și prin bibliotecile publice cu acces gratuit.

(4) Împrumutul unor opere fixate în înregistrări sonore sau audiovizuale nu poate avea loc decât după 6 luni de la prima distribuție a operei.

(5) Dreptul de împrumut nu se epuizează odată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei opere, pe piața internă, efectuat sau consimțat de titularul de drepturi.

ART. 14⁵

Dispozițiile prezentei legi privind închirierea și împrumutul nu se aplica :

- a) construcțiilor rezultate din proiecte arhitecturale;
- b) originalelor sau copiilor operelor de design ori de arta aplicată, utilizate pentru realizarea produselor de consum;
- c) originalelor sau copiilor operelor, realizate în scopul comunicării publice ori pentru a căror utilizare exista un contract;
- d) lucrărilor de referință pentru consultare imediată sau pentru împrumut între instituții;
- e) operelor create de autor în cadrul contractului individual de muncă, dacă acestea sunt utilizate de către cel care a angajat autorul, în cadrul activității obișnuite.

ART. 15

(1) Se considera comunicare publică orice comunicare a unei opere, realizată direct sau prin orice mijloc tehnice, făcută într-un loc deschis publicului sau în orice loc în care se adună un număr de persoane care depășește cercul normal al membrilor unei familii și al cunoștințelor acesteia, inclusiv reprezentarea scenică, recitarea sau orice altă modalitate publică de execuție ori de prezentare directă a operei, expunerea publică a operelor de artă plastică, de artă aplicată, fotografică și de arhitectură, proiectia publică a operelor cinematografice și a altor opere audiovizuale, inclusiv a operelor de artă digitală, prezentarea într-un loc public, prin intermediul înregistrărilor sonore sau audiovizuale, precum și prezentarea într-un loc public, prin intermediul oricăror mijloace, a unei opere radiodifuzate. De asemenea, se considera publică orice comunicare a unei opere, prin mijloace cu fir sau fără fir, realizată prin punerea la dispoziție publicului, inclusiv prin internet sau alte rețele de calculatoare, astfel încât oricare dintre membrii publicului să poată avea acces la aceasta din orice loc sau în orice moment ales în mod individual.

(2) Dreptul de a autoriza sau de a interzice comunicarea publică sau punerea la dispoziția publicului a operelor nu se considera epuizat prin niciun act de comunicare publică sau de punere la dispoziția publicului.

ART. 15¹

În sensul prezentei legi, prin radiodifuzare se înțelege:

- a) emiterea unei opere de către un organism de radiodifuziune ori de televiziune, prin orice mijloc ce servește la propagarea fără fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, ori a reprezentării acestora, inclusiv comunicarea ei publică prin satelit, în scopul recepționării de către public;
- b) transmiterea unei opere sau a reprezentării acesteia, prin fir, prin cablu, prin fibra optică sau prin orice alt procedeu similar, cu excepția rețelelor de calculatoare, în scopul recepționării ei de către public.

ART. 15²

Prin retransmiterea prin cablu, în sensul prezentei legi, se înțelege retransmiterea simultană, nealterată și integrală, de către un operator, prin mijloacele prevăzute la art. 15¹ lit. b) sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultracurte, pentru recepționarea de către public, a unei transmisii inițiale, cu sau fără fir, inclusiv prin satelit, de servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune, destinate recepționării de către public.

ART. 16

Prin realizarea de opere derivate, în sensul prezentei legi, se înțelege traducerea, publicarea în culegeri, adaptarea, precum și orice altă transformare a unei opere preexistente, dacă aceasta constituie creație intelectuală.

ART. 17

Abrogat.

ART. 18

Abrogat.

ART. 19

Abrogat.

ART. 20

Abrogat.

ART. 21

(1) Autorul unei opere originale de arta grafica sau plastica ori al unei opere fotografice beneficiază de un drept de suita, reprezentând dreptul de a incasa o cota din prețului net de vânzare obținut la orice revânzare a operei, ulterioara primei înstrăinări de către autor, precum și dreptul de a fi informat cu privire la locul unde se afla opera sa.

(2) Dreptul menționat la alin. (1) se aplica tuturor actelor de revânzare a unei opere originale de arta grafica sau plastica ori a unei opere fotografice care implica, în calitate de vânzători, cumpărători sau intermediari, saloane, galerii de arta, precum și orice comerciant de opere de arta.

(3) În sensul prezentei legi, copiile operelor originale de arta sau fotografice, care au fost făcute într-un număr limitat de către însuși autorul lor sau cu aprobarea acestuia, sunt considerate opere de arta originale.

(4) Suma datorată în temeiul alin. (1) se calculează conform următoarelor cote, fără a putea depăși 12.500 euro sau contravaloarea în lei:

- a) de la 300 la 3.000 euro - 5%;
- b) de la 3.000,01 la 50.000 euro - 4%;
- c) de la 50.000,01 la 200.000 euro - 3%;
- d) de la 200.000,01 la 350.000 euro - 1%;
- e) de la 350.000,01 la 500.000 euro - 0,5%;
- f) peste 500.000 euro - 0,25%.

(5) Vânzătorul trebuie să îi comunice autorului informațiile prevăzute la alin. (1), în termen de doua luni de la data vânzării, răspunzând de reținerea procentelor sau cotelor din prețului de vânzare, fără adăugarea altor taxe, și de plata către autor a sumei datorate conform prevederilor alin. (4).

(6) Beneficiarii dreptului de suita sau reprezentanții acestora pot solicita, timp de 3 ani de la data revânzării, persoanelor prevăzute la alin. (2) informații necesare pentru a asigura plata sumelor datorate conform prevederilor alin. (4).

(7) Dreptul de suita nu poate face obiectul vreunei renunțări sau înstrăinări.

ART. 22

Proprietarul sau posesorul unei opere este dator să permită accesul autorului operei și să o pună la dispoziție acestuia, dacă acest fapt este necesar pentru exercitarea dreptului său de autor și cu condiția că prin aceasta să nu se aducă atingere unui interes legitim al proprietarului sau al posesorului. În acest caz, proprietarul sau posesorul poate pretinde autorului operei o garanție suficientă pentru securitatea operei, asigurarea acesteia la o sumă ce reprezintă valoarea pe piața a originalului, precum și o remunerație corespunzătoare.

ART. 23

(1) Proprietarul originalului unei opere nu are dreptul să o distrugă înainte de a o oferi autorului ei la prețului de cost al materialului.

(2) Dacă nu este posibilă returnarea originalului, proprietarul va permite autorului să facă o copie a operei, într-o manieră corespunzătoare.

(3) În cazul unei structuri arhitecturale, autorul are numai dreptul de a face fotografiile ale operei și de a solicita proprietarului trimiterea reproducerii proiectelor.

CAP. V

Durata protecției dreptului de autor

ART. 24

(1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice se naște din momentul creării operei, oricare ar fi modul sau forma concretă de exprimare.

(2) Dacă opera este creată, într-o perioadă de timp, în părți, serii, volume și în orice alte forme de dezvoltare creativă, termenul de protecție va fi calculat, potrivit alin. (1), pentru fiecare dintre aceste componente.

ART. 25

(1) Drepturile patrimoniale prevăzute la art. 13 și 21 durează tot timpul vieții autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moștenire, potrivit legislației civile, pe o perioadă de 70 de ani, oricare ar fi data la care opera a fost adusă la cunostința publică în mod legal. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă mandatat în timpul vieții de către autor sau, în lipsa unui mandat, organismului de gestiune colectivă cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creație.

(2) Persoana care, după încetarea protecției dreptului de autor, aduce la cunostința publică, în mod legal, pentru prima oară, o opera nepublicată înainte beneficiază de protecția echivalentă cu cea a drepturilor

patrimoniale ale autorului. Durata protecției acestor drepturi este de 25 ani, începând din momentul în care a fost adusă pentru prima oară la cunoștința publică în mod legal.

ART. 26

(1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor aduse la cunoștința publică în mod legal, sub pseudonim sau fără indicarea autorului, este de 70 de ani de la data aducerii la cunoștința publică a acestora.

(2) În cazul în care identitatea autorului este adusă la cunoștința publică înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) sau pseudonimul adoptat de autor nu lasă nici o îndoială asupra identității autorului, se aplică dispozițiile art. 25 alin. (1).

ART. 27

(1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor realizate în colaborare este de 70 de ani de la moartea ultimului coautor.

(2) În cazul în care contribuțiile coautorilor sînt distincte, durata drepturilor patrimoniale pentru fiecare dintre acestea este de 70 de ani de la moartea fiecărui coautor.

ART. 28

Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor colective este de 70 de ani de la data aducerii operelor la cunoștința publică. În cazul în care aceasta nu se realizează timp de 70 de ani de la crearea operelor, durata drepturilor patrimoniale expiră după trecerea a 70 de ani de la crearea operelor.

ART. 29

Abrogat.

ART. 30

Drepturile patrimoniale asupra programelor pentru calculator durează tot timpul vieții autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moștenire, potrivit legislației civile, pe o perioadă de 70 de ani.

ART. 31

Modificările neesențiale, adăugările, tăieturile sau adaptările aduse în vederea selecției ori aranjării, precum și corectarea conținutului unei opere sau colecții, care sînt necesare pentru continuarea activității colecției în modul în care a intenționat autorul operei, nu vor extinde termenul de protecție a acestei opere sau colecții.

ART. 32

Termenele stabilite în prezentul capitol se calculează începînd cu data de 1 ianuarie a anului următor morții autorului sau aducerii operei la cunoștința publică, după caz.

CAP. VI

Limitele exercitării dreptului de autor

ART. 33

(1) Sunt permise, fără consimțămîntul autorului și fără plata vreunei remunerații, următoarele utilizări ale unei opere aduse anterior la cunoștința publică, cu condiția ca acestea să fie conforme bunelor uzanțe, să nu contravină exploatării normale a operei și să nu îi prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de utilizare:

a) reproducerea unei opere în cadrul procedurilor judiciare, parlamentare sau administrative ori pentru scopuri de siguranță publică;

b) utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului;

c) utilizarea de articole izolate sau de scurte extrase din opere în publicații, în emisiuni de radio sau de televiziune ori în înregistrări sonore sau audiovizuale, destinate exclusiv învățămîntului, precum și reproducerea pentru învățămînt, în cadrul instituțiilor de învățămînt sau de ocrotire socială, de articole izolate sau de scurte extrase din opere, în măsura justificată de scopul urmărit;

d) reproducerea pentru informare și cercetare de scurte extrase din opere, în cadrul bibliotecilor, muzeelor, filmotecilor, fonotecilor, arhivelor instituțiilor publice culturale sau științifice, care funcționează fără scop lucrativ; reproducerea integrală a exemplarului unei opere este permisă, pentru înlocuirea acestuia, în cazul distrugerii, al deteriorării grave sau al pierderii exemplarului unic din colecția permanentă a bibliotecii sau a arhivei respective;

e) reproducerea specifică realizată de bibliotecile accesibile publicului, de instituțiile de învățământ sau de muzee ori de către arhive, care nu sunt realizate în scopul obținerii unui avantaj comercial sau economic, direct ori indirect;

f) reproducerea, cu excluderea oricăror mijloace care vin în contact direct cu opera, distribuția sau comunicarea către public a imaginii unei opere de arhitectură, artă plastică, fotografică sau artă aplicată, amplasată permanent în locuri publice, în afară de cazurile în care imaginea operei este subiectul principal al unei astfel de reproduceri, distribuiri sau comunicări și dacă este utilizată în scopuri comerciale;

g) reprezentarea și executarea unei opere în cadrul activităților instituțiilor de învățământ, exclusiv în scopuri specifice și cu condiția ca atât reprezentarea sau executarea, cât și accesul publicului să fie fără plată;

h) utilizarea operelor în timpul celebrărilor religioase sau al ceremoniilor oficiale organizate de o autoritate publică;

i) utilizarea, în scopuri publicitare, a imaginilor operelor prezentate în cadrul expozițiilor cu acces public sau cu vânzare, al târgurilor, licitațiilor publice de opere de artă, ca mijloc de promovare a evenimentului, excluzând orice utilizare comercială.

(2) În condițiile prevăzute la alin. (1), sunt permise reproducerea, distribuția, radiodifuzarea sau comunicarea către public, fără un avantaj direct sau indirect, comercial sau economic:

a) de scurte extrase din articole de presă și reportaje radiofonice sau televizate, în scopul informării asupra problemelor de actualitate, cu excepția celor pentru care o astfel de utilizare este, în mod expres, rezervată;

b) de scurte fragmente ale conferințelor, alocuțiilor, pledoariilor și ale altor opere de același fel, care au fost exprimate oral în public, cu condiția ca aceste utilizări să aibă ca unic scop informarea privind actualitatea;

c) de scurte fragmente ale operelor, în cadrul informațiilor privind evenimentele de actualitate, dar numai în măsura justificată de scopul informării;

d) de opere, în cazul utilizării exclusiv pentru ilustrație în învățământ sau pentru cercetare științifică;

e) de opere, în beneficiul persoanelor cu handicap, care sunt direct legate de acel handicap și în limita cerută de handicapul respectiv.

(3) Sunt exceptate de la dreptul de reproducere, în condițiile prevăzute la alin. (1), actele provizorii de reproducere care sunt tranzitorii sau accesorii și constituie o parte integrantă și esențială a unui proces tehnic și al căror scop unic este să permită transmiterea, în cadrul unei rețele între terți, de către un intermediar, sau utilizarea licită a unei opere ori a altui obiect protejat și care nu au o semnificație economică de sine stătătoare.

(4) În toate cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c), e), f), i) și la alin. (2) trebuie să se menționeze sursa și numele autorului, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește a fi imposibil; în cazul operelor de artă plastică, fotografică sau de arhitectură trebuie să se menționeze și locul unde se găsește originalul.

ART. 34

(1) Nu constituie o încălcare a dreptului de autor, în sensul prezentei legi, reproducerea unei opere fără consimțământul autorului, pentru uz personal sau pentru cercul normal al unei familii, cu condiția ca opera să fi fost adusă anterior la cunoștința publică, iar reproducerea să nu contravina utilizării normale a operei și să nu îi prejudicieze pe autor sau pe titularul drepturilor de utilizare.

(2) Pentru suporturile pe care se pot realiza înregistrări sonore sau audiovizuale ori pe care se pot realiza reproduceri ale operelor exprimate grafic, precum și pentru aparatele concepute pentru realizarea de copii, în situația prevăzută la alin. (1), se va plăti o remunerație compensatorie stabilită prin negociere, conform prevederilor prezentei legi.

ART. 35

Transformarea unei opere, fără consimțământul autorului și fără plată unei remunerații, este permisă în următoarele cazuri:

a) dacă este o transformare privată, care nu este destinată și nu este pusă la dispoziția publicului;

b) dacă rezultatul transformării este o parodie sau o caricatură, cu condiția ca rezultatul să nu creeze confuzie în ce privește opera originală și autorul acesteia;

c) dacă transformarea este impusă de scopul utilizării permise de autor.

d) dacă rezultatul transformării este o prezentare rezumativă a operelor în scop didactic, cu menționarea autorului.

ART. 36

Abrogat.

ART. 37

(1) În scopul de a testa funcționarea produselor la momentul fabricării sau vânzării, societățile comerciale care produc ori vand înregistrări sonore sau audiovizuale, echipament pentru reproducerea ori comunicarea publică a acestora, precum și echipament pentru receptarea de emisiuni de radio și de televiziune pot reproduce și prezenta extrase din opere, cu condiția ca aceste operațiuni să fie reduse la dimensiunile necesare testării.

(2) Pentru supravegherea utilizării repertoriului propriu de către terți, organismele de gestiune colectivă pot monitoriza prin orice mijloace activitatea utilizatorilor, fără a fi necesară autorizarea acestora și fără plata, putând solicita în acest scop și informații de interes public, deținute, potrivit legii, de instituțiile publice competente.

ART. 38

(1) Cesiunea dreptului de radiodifuzare a unei opere către un organism de radiodifuziune sau de televiziune da dreptul acestuia să înregistreze opera pentru nevoile propriilor emisiuni, în scopul realizării, o singură dată, a radiodifuzării autorizate. În cazul unei noi radiodifuzări a operei astfel înregistrate, este necesară o nouă autorizare din partea autorilor, în schimbul unei remunerații care nu poate face obiectul unei renunțări. Dacă în termen de 6 luni de la prima radiodifuzare nu se solicită această autorizare, înregistrarea trebuie distrusă.

(2) În cazul înregistrărilor temporare ale unor opere realizate prin mijloace proprii de organismele de radiodifuziune sau de televiziune pentru propriile emisiuni, conservarea acestor înregistrări în arhivele oficiale este permisă în cazul în care prezintă o valoare documentară deosebită.

CAP. VII

Cesiunea drepturilor patrimoniale de autor

Secțiunea I

Dispoziții comune

ART. 39

(1) Autorul sau titularul dreptului de autor poate ceda prin contract altor persoane numai drepturile sale patrimoniale.

(2) Cesiunea drepturilor patrimoniale ale autorului poate fi limitată la anumite drepturi, pentru un anumit teritoriu și pentru o anumită durată.

(3) Drepturile patrimoniale ale autorului sau ale titularului dreptului de autor se pot transmite prin cesiune exclusivă ori neexclusivă.

(4) În cazul cesiunii exclusive, însuși titularul dreptului de autor nu mai poate utiliza opera în modalitățile, pe termenul și pentru teritoriul convenite cu cesionarul și nici nu mai poate transmite dreptul respectiv unei alte persoane. Caracterul exclusiv al cesiunii trebuie să fie expres prevăzut în contract.

(5) În cazul cesiunii neexclusive, titularul dreptului de autor poate utiliza el însuși opera și poate transmite dreptul neexclusiv și altor persoane.

(6) Cesionarul neexclusiv nu poate ceda dreptul sau unei alte persoane decât cu consimțământul expres al cedentului.

(7) Cesiunea unuia dintre drepturile patrimoniale ale titularului dreptului de autor nu are nici un efect asupra celorlalte drepturi ale sale, dacă nu s-a convenit altfel.

(8) Consimțământul menționat la alin. (6) nu este necesar în cazul în care cesionarul, persoana juridică, se transformă prin una dintre modalitățile prevăzute de lege.

ART. 40

În cazul cesiunii dreptului la reproducere a unei opere se prezuma că dreptul la distribuirea copiilor unei astfel de opere a fost, de asemenea, cesionat, cu excepția dreptului la import, dacă nu se prevede altfel prin contract.

ART. 41

(1) Contractul de cesiune a drepturilor patrimoniale trebuie să prevadă drepturile patrimoniale transmise și să menționeze, pentru fiecare dintre acestea, modalitățile de utilizare, durata și întinderea cesiunii, precum și remunerația titularului dreptului de autor. Absența oricăreia dintre aceste prevederi da dreptul părții interesate de a cere rezilierea contractului.

(2) Cesiunea drepturilor patrimoniale privind totalitatea operelor viitoare ale autorului, nominalizate sau nenominalizate, este lovită de nulitate absolută.

ART. 42

Existența și conținutul contractului de cesiune a drepturilor patrimoniale se pot dovedi numai prin forma scrisă a acestuia. Fac excepție contractele având drept obiect opere utilizate în presa.

ART. 43

(1) Remunerația convenită în temeiul unui contract de cesiune a drepturilor patrimoniale se stabilește prin acordul părților. Quantumul remunerației se calculează fie proporțional cu încasările provenite din utilizarea operei, fie în suma fixă sau în orice alt mod.

(2) Când remunerația nu a fost stabilită prin contract, autorul poate solicita organelor juridictionale competente, potrivit legii, stabilirea remunerației. Aceasta se va face avându-se în vedere sumele plătite uzual pentru aceeași categorie de opere, destinația și durata utilizării, precum și alte circumstanțe ale cazului.

(3) În cazul unei disproporții evidente între remunerația autorului operei și beneficiile celui care a obținut cesiunea drepturilor patrimoniale, autorul poate solicita organelor juridictionale competente revizuirea contractului sau mărirea convenabilă a remunerației.

(4) Autorul nu poate să renunțe anticipat la exercițiul dreptului prevăzut la alin. (3).

ART. 44

(1) În lipsa unei clauze contractuale contrare, pentru operele create în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu precizate în contractul individual de muncă, drepturile patrimoniale aparțin autorului operei create. În acest caz, autorul poate autoriza utilizarea operei de către terți, numai cu consimțământul angajatorului și cu recompensarea acestuia pentru contribuția la costurile creației. Utilizarea operei de către angajator, în cadrul obiectului de activitate, nu necesită autorizarea angajatorului.

(2) În cazul în care clauza prevăzută la alin. (1) există, aceasta urmează să cuprindă termenul pentru care au fost cesionate drepturile patrimoniale de autor. În absența precizării termenului, acesta este de trei ani de la data predării operei.

(3) După expirarea termenelor prevăzute la alin. (2), în lipsa unei clauze contrare, angajatorul este îndreptățit să îi pretindă autorului plata unei cote rezonabile din veniturile obținute din utilizarea operei sale, pentru a compensa costurile suportate de angajator pentru crearea operei de către angajat, în cadrul atribuțiilor de serviciu.

(4) La expirarea termenului menționat la alin. (2) drepturile patrimoniale revin autorului.

(5) Autorul unei opere create în cadrul unui contract individual de muncă își păstrează dreptul exclusiv de utilizare a operei, ca parte din ansamblul creației sale.

ART. 45

(1) În lipsa unei convenții contrare, titularul dreptului de autor asupra unei opere apărute într-o publicație periodică păstrează dreptul de a o utiliza sub orice formă, cu condiția să nu prejudicieze publicația în care a apărut opera.

(2) În lipsa unei convenții contrare, titularul dreptului de autor poate dispune liber de opera, dacă aceasta nu a fost publicată în termen de o lună de la data acceptării, în cazul unui cotidian, sau în termen de 6 luni, în cazul altor publicații.

ART. 46

(1) În cazul contractului de comandă pentru opere viitoare, în lipsa unei clauze contrare, drepturile patrimoniale aparțin autorului.

(2) Contractul de comandă a unei opere viitoare trebuie să cuprindă atât termenul de predare, cât și termenul de acceptare a operei.

(3) Persoana care comandă opera are dreptul să denunțe contractul dacă opera nu îndeplinește condițiile stabilite. În caz de denunțare a contractului, sumele încasate de autor îi rămân acestuia. Dacă, în vederea creării unei opere care a făcut obiectul unui contract de comandă, s-au executat lucrări pregătitoare, autorul are dreptul la restituirea cheltuielilor efectuate.

ART. 47

(1) Autorul poate solicita desființarea contractului de cesiune a dreptului patrimonial în cazul în care cesionarul nu îl utilizează sau îl utilizează într-o măsură insuficientă și dacă, prin aceasta, interesele justificate ale autorului sunt afectate considerabil.

(2) Autorul nu poate solicita desființarea contractului de cesiune, dacă motivele de neutilizare sau de utilizare insuficientă se datorează propriei culpe, faptei unui terț, unui caz fortuit sau de forță majoră.

(3) Desființarea contractului de cesiune, menționată la alin. (1), nu poate fi solicitată înainte de expirarea a doi ani de la data cesionării dreptului patrimonial asupra unei opere. În cazul operelor cedate pentru publicațiile cotidiene, acest termen va fi de trei luni, iar în cazul publicațiilor periodice, de un an.

(4) Proprietarul originalului unei opere de arta plastica sau fotografica are dreptul sa o expuna public, chiar dacă aceasta nu a fost adusă la cunostinta publica, în afară cazului în care autorul a excludus în mod expres acest drept prin actul de înstrăinare a originalului.

(5) Autorul nu poate renunța anticipat la exercitarea dreptului sau de a solicita desființarea contractului de cesiune menționat la alin. (1).

(6) Dobândirea proprietății asupra suportului material al operei nu conferă prin ea însăși un drept de utilizare asupra operei.

Secțiunea a II-a

Contractul de editare

ART. 48

(1) Prin contractul de editare, titularul dreptului de autor cedează editorului, în schimbul unei remunerații, dreptul de a reproduce și de a distribui opera.

(2) Nu constituie contract de editare convenția prin care titularul dreptului de autor îl împuternicește, pe cheltuiala sa, pe un editor, pentru a reproduce și, eventual, a distribui opera.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) se aplica prevederile de drept comun referitoare la contractul de antrepriza.

ART. 49

Titularul dreptului de autor poate ceda editorului și dreptul de a autoriza traducerea și adaptarea operei.

ART. 50

Cesiunea către editor a dreptului de a autoriza alte persoane sa adapteze opera sau sa o utilizeze în orice alt mod trebuie sa facă obiectul unei prevederi contractuale exprese.

ART. 51

(1) Contractul de editare trebuie sa cuprindă clauze cu privire la:

- a) durata cesiunii;
- b) natura exclusiva sau neexclusiva și întinderea teritorială a cesiunii;
- c) numărul maxim și minim al exemplarelor;
- d) remunerația autorului, stabilită în condițiile prezentei legi;
- e) numărul de exemplare rezervate autorului cu titlu gratuit;
- f) termenul pentru apariția și difuzarea exemplarelor fiecărei editii sau, după caz, ale fiecărui tiraj;
- g) termenul de predare a originalului operei de către autor;
- h) procedura de control al numărului de exemplare produse de către editor.

(2) Absența oricăreia dintre clauzele prevăzute la lit. a), b) și d) da dreptul partii interesate de a cere anularea contractului.

ART. 52

(1) Editorul care a dobândit dreptul de publicare a operei sub forma unui volum are, fata de alți ofertanți similari, la preț egal, dreptul prioritar de publicare a operei în forma electronica. Editorul trebuie sa opteze în scris, în cel mult 30 de zile de la primirea ofertei scrise a autorului.

(2) Dreptul menționat la alin. (1) este valabil timp de 3 ani de la data publicării operei.

ART. 53

Editorul este obligat sa permită autorului sa aducă îmbunătățiri sau alte modificări operei în cazul unei editii noi, cu condiția ca aceste îmbunătățiri sau modificări sa nu mărească esențial costurile editorului și sa nu schimbe caracterul operei, dacă în contract nu se prevede altfel.

ART. 54

Editorul va putea ceda contractul de editare numai cu consimțământul autorului.

ART. 55

Editorul este obligat sa înapoieze autorului originalul operei, originalele operelor de arta, ilustratiile și orice alte documente permise pentru publicare, dacă nu s-a convenit altfel.

ART. 56

(1) În lipsa unei clauze contrare, contractul de editare va inceta după expirarea duratei stabilite sau după epuizarea ultimei editii convenite.

(2) Se considera epuizate editia sau tirajul al căror număr de exemplare nevindute este mai mic de 5% din numărul total de exemplare și, în orice caz, dacă este mai mic de 100 de exemplare.

(3) Dacă editorul nu publică opera în termenul convenit, autorul poate solicita, potrivit dreptului comun, desființarea contractului și daune pentru neexecutare. În acest caz, autorul păstrează remunerația primită sau, după caz, poate solicita plata remunerației integrale prevăzute în contract.

(4) Dacă termenul pentru publicarea operei nu este prevăzut în contract, editorul este obligat să o publice în termen de cel mult un an de la data acceptării acesteia.

(5) În cazul în care editorul intenționează să distrugă copiile operei, rămase în stoc după o perioadă de 2 ani de la data publicării, și dacă în contract nu se prevede o altă perioadă, acesta este obligat să le ofere mai întâi autorului.

ART. 57

(1) În cazul distrugerii operei datorită forței majore, autorul este îndreptățit la o remunerație care îi va fi plătită numai dacă opera s-a publicat.

(2) Dacă o editie pregătită este distrusă total, datorită forței majore, înainte de a fi pusă în circulație, editorul este îndreptățit să pregătească o editie nouă, iar autorul va avea drept de remunerație numai pentru una dintre aceste editii.

(3) Dacă o editie pregătită este distrusă parțial, datorită forței majore, înainte de a fi pusă în circulație, editorul este îndreptățit să reproducă, fără plata remunerației către autor, numai atâtea copii câte au fost distruse.

Secțiunea a III-a

Contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală

ART. 58

(1) Prin contractul de reprezentare teatrală ori de execuție muzicală titularul dreptului de autor cedează unei persoane fizice sau juridice dreptul de a reprezenta ori de a executa în public o operă actuală sau viitoare, literară, dramatică, muzicală, dramatico-muzicală, coregrafică ori o pantomimă, în schimbul unei remunerații, iar cesionarul se obligă să o reprezinte ori să o execute în condițiile convenite.

(2) Se pot încheia contracte generale de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală și prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, în condițiile prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. c).

ART. 59

(1) Contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală se încheie în scris, pe o durată determinată ori pentru un număr determinat de comunicări publice.

(2) Contractul trebuie să prevadă termenul în care va avea loc premiera sau singura reprezentare ori execuție a operei, după caz, caracterul exclusiv sau neexclusiv al cesiunii, teritoriul, precum și remunerația autorului.

(3) Întreruperea reprezentărilor sau execuțiilor timp de 2 ani consecutivi, dacă nu s-a prevăzut un alt termen prin contract, da dreptul autorului de a solicita rezilierea contractului și daune pentru neexecutare, potrivit dreptului comun.

(4) Beneficiarul unui contract de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală nu îl poate ceda unui terț, organizator de spectacole, fără consimțământul scris al autorului sau al reprezentantului său, în afara de cazul cesiunii concomitente, totală sau parțială, a acestei activități.

ART. 60

(1) Cesionarul este obligat să permită autorului să controleze reprezentarea sau executarea operei și să susțină în mod adecvat realizarea condițiilor tehnice pentru interpretarea lucrării. De asemenea, cesionarul trebuie să trimită autorului programul, afisele și alte materiale tipărite, recenzii publice despre spectacol, dacă nu este prevăzut altfel în contract.

(2) Cesionarul este obligat să asigure reprezentarea sau executarea publică a operei în condiții tehnice adecvate, precum și respectarea drepturilor autorului.

ART. 61

(1) Cesionarul este obligat să comunice periodic titularului dreptului de autor numărul de reprezentații sau de execuții muzicale, precum și situația încasărilor. În acest scop, contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală trebuie să prevadă și perioadele de comunicare, dar nu mai puțin de o dată pe an.

(2) Cesionarul trebuie să plătească autorului, la termenele prevăzute în contract, sumele în cuantumul convenit.

ART. 62

Dacă cesionarul nu reprezintă sau nu executa opera în termenul stabilit, autorul poate solicita, potrivit dreptului comun, desființarea contractului și daune pentru neexecuție. În această situație, autorul păstrează remunerația primită sau, după caz, poate solicita plata remunerației integrale prevăzute în contract.

Secțiunea a IV-a Contractul de închiriere

ART. 63

(1) Prin contractul de închiriere a unei opere, autorul se angajează să permită utilizarea, pe timp determinat, cel puțin a unui exemplar al operei sale, în original sau în copie, în special programe pentru calculator ori opere fixate în înregistrări sonore sau audiovizuale. Beneficiarul dreptului de închiriere se angajează să plătească o remunerație autorului pe perioada cât folosește acel exemplar al operei.

(2) Contractul de închiriere a unei opere este supus dispozițiilor de drept comun privind contractul de locațiune.

(3) Autorul păstrează dreptul de autor asupra operei închiriate, cu excepția dreptului de distribuție, dacă nu s-a convenit altfel.

PARTEA a II-a Dispoziții speciale

CAP. VIII Operele cinematografice și alte opere audiovizuale

ART. 64

Opera audiovizuala este opera cinematografica, opera exprimată printr-un procedeu similar cinematografiei sau orice alta opera constând dintr-o succesiune de imagini în mișcare, însoțite sau nu de sunete.

ART. 65

(1) Regizorul sau, după caz, realizatorul operei audiovizuale este persoana fizica care, în contractul cu producătorul, își asuma conducerea creării și realizării operei audiovizuale, în calitate de autor principal.

(2) Producătorul unei operei audiovizuale este persoana fizica sau juridică ce își asuma responsabilitatea producerii operei și, în această calitate, organizează realizarea operei și furnizează mijloacele necesare tehnice și financiare.

(3) Pentru realizarea unei operei audiovizuale, forma scrisă a contractului dintre producător și autorul principal este obligatorie.

ART. 66

Sunt autori ai operei audiovizuale, în condițiile prevăzute la art. 5, regizorul sau realizatorul, autorul adaptării, autorul scenariului, autorul dialogului, autorul muzicii special create pentru opera audiovizuala și autorul grafic pentru operele de animație sau al secvențelor de animație, când acestea din urmă reprezintă o parte importantă a operei. În contractul dintre producător și regizorul sau realizatorul operei părțile pot conveni să fie incluși ca autori ai operei audiovizuale și alți creatori care au contribuit substanțial la crearea acesteia.

ART. 67

(1) În cazul în care unul dintre autorii prevăzuți la art. 66 refuza să definitiveze contribuția sa la opera audiovizuala sau se afla în imposibilitatea de a o face, el nu se va putea opune folosirii acesteia în vederea definitivării operei audiovizuale. Acest autor va avea dreptul la remunerație pentru contribuția avută.

(2) Opera audiovizuala se considera finită, când versiunea definitivă a fost stabilită de comun acord între autorul principal și producător.

(3) Este interzisă distrugerea suportului original al versiunii definitive a operei audiovizuale în forma copiei-standard.

(4) Autorii operei audiovizuale, alții decât autorul principal, nu se pot opune aducerii la cunoștința publică, precum și utilizării specifice a versiunii definitive a operei, integral sau parțial.

ART. 68

(1) Dreptul la adaptarea audiovizuala este dreptul exclusiv al titularului dreptului de autor asupra unei opere preexistente de a o transforma sau de a o include într-o opera audiovizuala.

(2) Cesiunea dreptului prevăzut la alin. (1) se poate face numai pe baza unui contract scris între titularul dreptului de autor și producătorul operei audiovizuale, distinct de contractul de editare a operei.

(3) Prin încheierea contractului de adaptare, titularul dreptului de autor asupra unei opere preexistente transferă unui producător dreptul exclusiv de transformare și de includere a operei respective într-o opera audiovizuala.

(4) Autorizarea acordată de titularul dreptului de autor asupra operei preexistente trebuie să prevadă expres condițiile producției, difuzării și proiectiei operei audiovizuale.

ART. 69

Drepturile morale asupra operei finite sînt recunoscute numai autorilor stabiliți potrivit art. 66 din prezenta lege.

ART. 70

(1) Prin contractele încheiate între autorii operei audiovizuale și producător, în lipsa unei clauze contrare, se prezuma că aceștia, cu excepția autorilor muzicii special create, îi cedează producătorului drepturile exclusive privind utilizarea operei în ansamblul sau, prevăzute la art. 13, precum și dreptul de a autoriza dublarea și subtitrarea, în schimbul unei remunerații echitabile.

(2) În lipsa unei clauze contrare, autorii operei audiovizuale, precum și alți autori ai unor contribuții la aceasta, își păstrează toate drepturile de utilizare separată a propriilor contribuții, precum și dreptul de a autoriza și/sau de a interzice utilizări în afară celei specifice a operei, integral sau parțial, cum ar fi utilizarea unor fragmente din opera cinematografică pentru publicitate, alta decât pentru promovarea operei, în condițiile prezentei legi.

ART. 71

(1) În lipsa unei clauze contrare, remunerația pentru fiecare mod de utilizare a operei audiovizuale este proporțională cu încasările brute rezultate din utilizarea operei.

(2) Producătorul este obligat să remită autorilor, periodic, situația încasărilor percepute după fiecare mod de utilizare. Autorii primesc remunerațiile convenite fie prin intermediul producătorului, fie direct de la utilizatori, fie prin organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor, pe baza contractelor generale încheiate de acestea cu utilizatorii. Pentru dreptul de închiriere, autorii primesc remunerația conform prevederilor art. 111¹.

(3) Dacă producătorul nu finalizează opera audiovizuala în timp de cinci ani de la încheierea contractului sau nu difuzează opera audiovizuala într-un an de la finalizarea acesteia, coautorii pot cere rezilierea contractului, dacă nu s-a convenit altfel.

CAP. IX

Programele pentru calculator

ART. 72

(1) Prin prezenta lege, protecția programelor pentru calculator include orice expresie a unui program, programele de aplicație și sistemele de operare, exprimate în orice fel de limbaj, fie în cod-sursa sau cod-obiect, materialul de concepție pregătit, precum și manualele.

(2) Ideile, procedeele, metodele de funcționare, conceptele matematice și principiile care stau la baza oricărui element dintr-un program pentru calculator, inclusiv acelea care stau la baza interfețelor sale, nu sînt protejate.

ART. 73

(1) Titularul dreptului de autor al unui program pentru calculator beneficiază în mod corespunzător de drepturile prevăzute de prezenta lege, în partea I a prezentului titlu, îndeosebi de dreptul exclusiv de a realiza și de a autoriza:

a) reproducerea permanentă sau temporară a unui program, integral sau parțial, prin orice mijloc și sub orice formă, inclusiv în cazul în care reproducerea este determinată de instalarea, stocarea, rularea sau executarea, afișarea sau transmiterea în rețea;

b) traducerea, adaptarea, aranjarea și orice alte transformări aduse unui program pentru calculator, precum și reproducerea rezultatului acestor operațiuni, fără a prejudicia drepturile persoanei care transformă programul pentru calculator;

c) distribuirea și închirierea originalului sau ale copiilor, sub orice formă, ale unui program pentru calculator.

(2) Prima vânzare a copiei unui program pentru calculator pe piața internă de către titularul drepturilor sau cea făcută cu consimțământul acestuia epuizează dreptul exclusiv de autorizare a distribuției acestei copii pe piața internă.

ART. 74

În lipsa unei clauze contrare, drepturile patrimoniale de autor asupra programelor pentru calculator, create de unul sau de mai mulți angajați în exercitarea atribuțiilor de serviciu ori după instrucțiunile celui care angajează, aparțin acestuia din urmă.

ART. 75

(1) În lipsa unei clauze contrare, printr-un contract de utilizare a unui program pentru calculator se prezuma ca:

- a) utilizatorului i se acordă dreptul neexclusiv de utilizare a programului pentru calculator;
- b) utilizatorul nu poate transmite unei alte persoane dreptul de utilizare a programului pentru calculator.

(2) Cesiunea dreptului de utilizare a unui program pentru calculator nu implică și transferul dreptului de autor asupra acestuia.

ART. 76

În lipsa unei clauze contrare, nu sunt supuse autorizării titularului dreptului de autor actele prevăzute la art. 73 lit. a) și b), dacă acestea sunt necesare pentru a permite dobânditorului legitim să utilizeze programul pentru calculator într-un mod corespunzător destinației sale, inclusiv pentru corectarea erorilor.

ART. 77

(1) Utilizatorul autorizat al unui program pentru calculator poate face, fără autorizarea titularului dreptului de autor, o copie de arhivă sau de siguranță, în măsura în care aceasta este necesară pentru asigurarea utilizării programului.

(2) Utilizatorul autorizat al copiei unui program pentru calculator poate, fără autorizarea titularului dreptului de autor, să analizeze, să studieze sau să testeze funcționarea acestui program, în scopul de a determina ideile și principiile care stau la baza oricărui element al acestuia, cu ocazia efectuării oricăror operațiuni de instalare, afișare, rulare sau executare, transmitere ori stocare a programului, operațiuni pe care este în drept să le efectueze.

(3) Dispozițiile art. 10 lit. e) din prezenta lege nu se aplică programelor pentru calculator.

ART. 78

Autorizarea titularului dreptului de autor nu este obligatorie atunci când reproducerea codului sau traducerea formei acestui cod este indispensabilă pentru obținerea informațiilor necesare interoperabilității unui program pentru calculator cu alte programe pentru calculator, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) actele de reproducere și de traducere sînt îndeplinite de o persoană care deține dreptul de utilizare a unei copii a programului sau de o persoană care îndeplinește aceste acțiuni în numele celei dinții, fiind abilitată în acest scop;

b) informațiile necesare interoperabilității nu sînt ușor și rapid accesibile persoanelor prevăzute la lit. a) a prezentului articol;

c) actele prevăzute la lit. a) a prezentului articol sînt limitate la părțile de program necesare interoperabilității.

ART. 79

Informațiile obținute prin aplicarea art. 78:

a) nu pot fi utilizate în alte scopuri decât la realizarea interoperabilității programului pentru calculator, creat independent;

b) nu pot fi comunicate altor persoane, în afară cazului în care comunicarea se dovedește necesară interoperabilității programului pentru calculator, creat independent;

c) nu pot fi utilizate pentru definitivarea, producerea ori comercializarea unui program pentru calculator, a cărui expresie este fundamental similară, sau pentru orice alt act ce aduce atingere drepturilor titularului dreptului de autor.

ART. 80

Dispozițiile art. 78 și 79 nu se aplică, dacă se cauzează un prejudiciu titularului dreptului de autor sau utilizării normale a programului pentru calculator.

ART. 81

Dispozițiile cap. VI din prezentul titlu nu se aplică programelor pentru calculator.

CAP. X

Operele de arta plastica, de arhitectura și fotografice

ART. 82

Persoana fizica sau juridică organizatoare a expozițiilor de arta răspunde de integritatea operelor expuse, luând toate măsurile pentru înlăturarea oricărui risc.

ART. 83

(1) Contractul de reproducere a unei opere de arta trebuie sa conțină indicații care sa permită identificarea operei, cum ar fi o descriere sumară, o schiță, un desen, o fotografie, precum și referiri la semnatura autorului.

(2) Reprodusele nu vor putea fi puse în vânzare fără ca titularul dreptului de autor sa fi aprobat exemplarul ce i-a fost supus spre examinare.

(3) Pe toate exemplarele trebuie sa figureze numele ori pseudonimul autorului sau orice alt semn convenit care sa permită identificarea acestuia.

(4) Modele originale și alte elemente ce au servit celui care a făcut reproducerea trebuie sa fie restituite deținătorului cu orice titlu al acestora, dacă nu s-a convenit altfel.

(5) Instrumentele special create pentru reproducerea operei trebuie sa fie distruse sau făcute inutilizabile, dacă titularul dreptului de autor asupra operei nu le achiziționează și dacă nu s-a convenit altfel.

ART. 84

(1) Studiile și proiectele de arhitectura și urbanism expuse în apropierea șantierului operei de arhitectura, precum și construcția realizată după acestea trebuie sa poarte scris numele autorului, la loc vizibil, dacă prin contract nu s-a convenit altfel.

(2) Construirea unei opere de arhitectura, realizată total sau parțial după un alt proiect, nu poate fi facuta decât cu acordul titularului dreptului de autor asupra aceluia proiect.

ART. 85

(1) Sînt considerate opere fotografice și fotogramele peliculelor cinematografice.

(2) Nu pot beneficia de protecția legală a dreptului de autor fotografiile unor scrisori, acte, documente de orice fel, desene tehnice și altele asemenea.

ART. 86

(1) Dreptul autorului unei opere fotografice de a utiliza propria opera nu trebuie sa prejudicieze drepturile autorului operei de arta reproduse în opera fotografica.

(2) Drepturile patrimoniale asupra operei fotografice, care a fost creata în executarea unui contract individual de munca sau la comanda, se prezuma ca aparțin, pentru o perioada de 3 ani, celui care angajează sau persoanei care a făcut comanda, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

(3) Înstrăinarea negativului unei opere fotografice are ca efect transmiterea drepturilor patrimoniale ale titularului dreptului de autor asupra acesteia, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

ART. 87

(1) Fotografia unei persoane, atunci cînd este executată la comanda, poate fi publicată, reprodusa de persoana fotografiata sau de succesorii săi, fără consimțământul autorului, dacă nu s-a convenit altfel.

(2) Dacă numele autorului figurează pe exemplarul original al fotografiei, el trebuie sa fie menționat și pe reproduceri.

CAP. XI

Protecția portretului, a destinatarului corespondentei și a secretului sursei de informare

ART. 88

(1) Utilizarea unei opere care conține un portret necesita consimțământul persoanei reprezentate în acest portret. Autorul, proprietarul sau posesorul acesteia nu are dreptul sa o reprodusa sau sa o utilizeze fără consimțământul persoanei reprezentate sau al succesorilor acesteia, timp de 20 de ani după moartea persoanei reprezentate.

(2) În lipsa unei clauze contrare, consimțământul nu este necesar dacă persoana reprezentată în portret este de profesie model sau a primit o remunerație pentru a poza.

(3) Consimțământul prevăzut la alin. (1) nu este necesar pentru utilizarea unei opere care conține portretul:

- a) unei persoane general cunoscute, dacă portretul a fost executat cu ocazia activităților sale publice;
- b) unei persoane a carei reprezentare constituie numai un detaliu al unei opere ce prezintă o adunare, un peisaj sau o manifestare publică.

ART. 89

Utilizarea unei corespondente adresate unei persoane necesită consimțământul destinatarului, iar după moartea acestuia, timp de 20 de ani, al succesorilor săi, dacă persoana destinatară nu și-a exprimat o altă dorință.

ART. 90

Persoana reprezentată într-un portret și persoana destinatară a unei corespondente pot exercita dreptul prevăzut la art. 10 lit. d), în ceea ce privește utilizarea operei ce conține portretul sau a corespondentei, după caz.

ART. 91

(1) Editorul sau producătorul, la cererea autorului, este obligat să păstreze secretul surselor de informații folosite în opere și să nu publice documentele referitoare la acestea.

(2) Dezvaluirea secretului este permisă cu consimțământul persoanei care l-a încredințat sau în baza unei hotărâri judecătorești, definitive și irevocabile.

TITLUL II

Drepturile conexe dreptului de autor și drepturi sui-generis

CAP. I

Dispoziții comune

ART. 92

(1) Drepturile conexe dreptului de autor nu aduc atingere drepturilor autorilor. Nici o dispoziție a prezentului titlu nu trebuie interpretată în sensul unei limitări a exercițiului dreptului de autor.

(2) Drepturile patrimoniale recunoscute în prezentul titlu pot fi cesionate, în tot sau în parte, în condițiile prevăzute la art. 39-43, care se aplică prin analogie. Aceste drepturi pot să facă obiectul unei cesiuni exclusive sau neexclusive.

ART. 93

Abrogat.

ART. 94

Sunt recunoscuți și protejați, ca titulari de drepturi conexe dreptului de autor, artiștii interpreți sau executanți, pentru propriile interpretări ori execuții, producătorii de înregistrări sonore și producătorii de înregistrări audiovizuale, pentru propriile înregistrări, și organismele de radiodifuziune și de televiziune, pentru propriile emisiuni și servicii de programe.

CAP. II

Drepturile artiștilor interpreți sau executanți

ART. 95

În sensul prezentei legi, prin artiști interpreți sau executanți se înțelege: actorii, cîntăreții, muzicienii, dansatorii și alte persoane care prezintă, cîntă, dansează, recită, declamă, joacă, interpretează, regizează, dirijează ori execută în orice altă modalitate o operă literară sau artistică, un spectacol de orice fel, inclusiv folcloric, de varietăți, de circ ori de marionete.

ART. 96

Artistul interpret sau executant are următoarele drepturi morale:

- a) dreptul de a pretinde recunoașterea paternității proprii interpretări sau execuții;
- b) dreptul de a pretinde ca numele sau pseudonimul său să fie indicat ori comunicat la fiecare spectacol și la fiecare utilizare a înregistrării acestuia;

c) dreptul de a pretinde respectarea calității prestației sale și de a se opune oricărei deformări, falsificării sau altei modificări substanțiale a interpretării ori execuției sale sau oricărei încălcări a drepturilor sale, care ar prejudicia grav onoarea ori reputația sa;

d) abrogată.

ART. 97

(1) Drepturile prevăzute la art. 96 nu pot face obiectul vreunei renunțări sau înștiințări.

(2) După moartea artistului interpret sau executant, exercițiul drepturilor prevăzute la art. 96 se transmite prin moștenire, potrivit legislației civile, pe durata nelimitată. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă care a administrat drepturile artistului interpret sau executant ori, după caz, organismului cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv.

ART. 98

(1) Artistul interpret sau executant are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza ori de a interzice următoarele:

- a) fixarea interpretării sau a execuției sale;
- b) reproducerea interpretării sau a execuției fixate;
- c) distribuirea interpretării sau a execuției fixate;
- d) închirierea interpretării sau a execuției fixate;
- e) împrumutul interpretării sau al execuției fixate;
- f) importul în vederea comercializării pe piața internă a interpretării sau a execuției fixate;
- g) radiodifuzarea și comunicarea publică ale interpretării sau ale execuției sale, cu excepția cazului în care interpretarea ori execuția a fost deja fixată sau radiodifuzată;
- g¹) în situația specificată la lit. g) a) dreptul numai la remunerație echitabilă;
- h) punerea la dispoziția publicului a interpretării sau a execuției sale fixate, astfel încât să poată fi accesată, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;
- i) retransmiterea prin cablu a interpretării sau a execuției fixate.

(2) În sensul prezentei legi, se consideră fixare încorporarea sunetelor, imaginilor ori a sunetelor și imaginilor sau a reprezentării digitale a acestora pe suport care permite perceperea, reproducerea ori comunicarea publică a lor, cu ajutorul unui dispozitiv.

(3) Remunerația echitabilă prevăzută la alin. (1) lit. g) se stabilește și se colectează conform procedurii prevăzute la art. 131, 131¹, 131² și 133.

(4) Definițiile prevăzute la art. 14, 14¹, 14², 14³, 14⁴, art. 15 alin. (1), art. 15¹ și 15² se aplică în mod corespunzător și drepturilor prevăzute la alin. (1).

ART. 99

(1) În sensul prezentei legi, execuția sau interpretarea unei opere este colectivă, în cazul în care interpretările ori execuțiile individuale formează un tot, fără a fi posibil, data fiind natura interpretării sau execuției, să se atribuie un drept distinct vreunui dintre artiștii participanți asupra ansamblului interpretării sau execuției.

(2) În vederea exercitării drepturilor exclusive privind autorizarea prevăzută la art. 98, artiștii interpreți sau executanți care participă, în mod colectiv, la aceeași interpretare ori execuție, cum ar fi membrii unui grup muzical, ai unui cor, ai unei orchestre, ai unui corp de balet sau ai unei trupe teatrale, trebuie să mandateze, în scris, dintre ei, un reprezentant, cu acordul majorității membrilor.

(3) Sunt excepțai de la prevederile alin. (2) regizorul, dirijorul și solistii.

ART. 100

În cazul unei interpretări sau execuții efectuate de un artist, în cadrul unui contract individual de muncă, drepturile patrimoniale prevăzute la art. 98, care sunt transmise angajatorului, trebuie să fie expres prevăzute în contractul individual de muncă.

ART. 101

În lipsa unei clauze contrare, artistul interpret sau executant, care a participat la realizarea unei opere audiovizuale, a unei înregistrări audiovizuale ori a unei înregistrări sonore, se prezuma că cedează producătorului acesteia, în schimbul unei remunerații echitabile, dreptul exclusiv de utilizare a prestației sale astfel fixate, prin reproducere, distribuire, import, închiriere și împrumut.

ART. 102

(1) Durata drepturilor patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți este de 50 de ani de la data interpretării sau execuției. Totuși, dacă fixarea interpretării sau execuției în decursul acestei perioade face

obiectul unei publicari licite sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor este de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare dintre acestea.

(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.

CAP. III

Drepturile producătorilor de înregistrări sonore

ART. 103

(1) Se considera înregistrare sonoră sau fonograma, în sensul prezentei legi, fixarea sunetelor provenite dintr-o interpretare ori execuție sau a altor sunete ori a reprezentării digitale ale acestor sunete, alta decât sub forma unei fixări încorporate într-o operă cinematografică sau în alta operă audiovizuală.

(2) Producătorul de înregistrări sonore este persoana fizică sau juridică ce are inițiativa și își asumă responsabilitatea organizării și finanțarea realizării primei fixări a sunetelor, fie ca acestea constituie sau nu o operă în sensul prezentei legi.

ART. 104

În cazul reproducerii și distribuirii înregistrărilor sonore, producătorul este în drept să înscrie pe suporturile acestora, inclusiv pe coperte, cutii și alte suporturi materiale de ambalare, pe lângă mențiunile privind autorul și artistul interpret sau executant, titlurile operelor, anul primei publicări, marca de comerț, precum și numele ori denumirea producătorului.

ART. 105

(1) În condițiile prevăzute la art. 92 alin. (1), producătorul de înregistrări sonore are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

- a) reproducerea prin orice mijloc și sub orice formă a propriilor înregistrări sonore;
- b) distribuirea propriilor înregistrări sonore;
- c) închirierea propriilor înregistrări sonore;
- d) împrumutul propriilor înregistrări sonore;
- e) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a copiilor legal realizate ale propriilor înregistrări sonore;
- f) radiodifuzarea și comunicarea publică a propriilor înregistrări sonore, cu excepția celor publicate în scop comercial, caz în care are dreptul doar la remunerație echitabilă;
- g) punerea la dispoziția publicului a propriilor înregistrări sonore, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;
- h) retransmiterea prin cablu a propriilor înregistrări sonore.

(2) Definițiile de la art. 14, 14¹, 14², 14³, 14⁴, art. 15 alin. (1), art. 15¹ și 15² se aplică, prin analogie, și drepturilor prevăzute la alin. (1).

(3) Producătorul de înregistrări sonore are dreptul de a împiedica importul de copii ale propriilor înregistrări sonore realizate fără autorizarea sa.

(4) Dispozițiile alin. (1) lit. e) nu se aplică atunci când importul este făcut de o persoană fizică, fără scopuri comerciale, în bagajul personal legal admis.

ART. 106

(1) Durata drepturilor patrimoniale ale producătorilor de înregistrări sonore este de 50 de ani de la data primei fixări. Totuși, dacă înregistrarea în decursul acestei perioade face obiectul unei publicari licite sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor este de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare dintre acestea.

(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.

CAP. III¹

Drepturile producătorilor de înregistrări audiovizuale

ART. 106¹

(1) Se considera înregistrare audiovizuală sau videograma, în sensul prezentei legi, orice fixare a unei opere audiovizuale sau a unor secvențe de imagini în mișcare, însoțite sau nu de sunet, oricare ar fi metoda și suportul utilizate pentru această fixare.

(2) Producătorul unei înregistrări audiovizuale este persoana fizică sau juridică ce are inițiativa și își asumă responsabilitatea organizării și realizării primei fixări a unei opere audiovizuale sau a unor secvențe de

imagini în mișcare, însoțite ori nu de sunet și, în această calitate, furnizează mijloacele tehnice și finanțarea necesare.

ART. 106²

În cazul reproducerii și distribuirii propriilor înregistrări audiovizuale, producătorul este în drept să înscrie pe suporturile acestora, inclusiv pe coperte, cutii și alte suporturi materiale de ambalare, numele ori denumirea producătorului, pe lângă mențiunile privind autorul și artistul interpret sau executant, titlurile operelor, anul primei publicări, marca de comerț, precum și numele ori denumirea producătorului.

ART. 106³

(1) Producătorul unei înregistrări audiovizuale are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

- a) reproducerea prin orice mijloc și sub orice formă a propriilor înregistrări audiovizuale;
- b) distribuirea originalului sau a copiilor propriilor înregistrări audiovizuale;
- c) închirierea propriilor înregistrări audiovizuale;
- d) împrumutul propriilor înregistrări audiovizuale;
- e) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a propriilor înregistrări audiovizuale;
- f) radiodifuzarea și comunicarea publică a propriilor înregistrări audiovizuale;
- g) punerea la dispoziția publicului a propriilor înregistrări audiovizuale, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc și în orice momente, în mod individual, de către public;
- h) retransmiterea prin cablu a propriilor înregistrări audiovizuale.

(2) Definițiile de la art. 14, 14¹, 14², 14³, 14⁴, 15 alin. (1), art. 15¹ și 15² se aplică, prin analogie, și drepturilor prevăzute la alin. (1).

ART. 106⁴

(1) Durata drepturilor patrimoniale ale producătorilor de înregistrări audiovizuale este de 50 de ani de la data primei fixări. Totuși, dacă înregistrarea în decursul acestei perioade face obiectul unei publicări sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor este de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare dintre acestea.

(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.

CAP. IV

Dispoziții comune autorilor, artiștilor interpreti sau executanți și producătorilor de înregistrări sonore și audiovizuale

ART. 106⁵

(1) Pentru utilizarea directă sau indirectă a fonogramelor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora prin radiodifuzare sau prin orice modalitate de comunicare către public, artiștii interpreti sau executanți și producătorii de fonograme au dreptul la o remunerație unică echitabilă.

(2) Cuantumul acestei remunerații se stabilește prin metodologii, conform procedurii prevăzute la art. 131, 131¹ și 131².

(3) Colectarea remunerației unice se efectuează în condițiile prevăzute la art. 133.

(4) Organismele de gestiune colectivă beneficiare stabilesc, printr-un protocol, care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, proporția repartizării remunerației între cele două categorii de beneficiari. În cazul în care beneficiarii nu depun protocolul la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor, remunerația se împarte, în mod egal, între cele două categorii de beneficiari.

ART. 106⁶

Dreptul de distribuție se epuizează o dată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei înregistrări sonore sau audiovizuale pe piața internă, de către titularul de drepturi ori cu consimțământul acestuia.

ART. 107

(1) Autorii operelor susceptibile de a fi reproduse prin înregistrări sonore sau audiovizuale pe orice tip de suport, precum și cei ai operelor susceptibile de a fi reproduse pe hârtie, direct ori indirect, în condițiile prevăzute la art. 34 alin. (1), au dreptul, împreună cu editorii, producătorii și cu artiștii interpreti sau executanți, după caz, la o remunerație compensatorie pentru copia privată, conform art. 34 alin. (2). Dreptul

la remunerația compensatorie pentru copia privată nu poate face obiectul unei renunțări din partea beneficiarilor.

(2) Remunerația compensatorie pentru copia privată se plătește de fabricanții și/sau importatorii de suporturi de aparate, prevăzute la art. 34 alin. (2), indiferent dacă procedeul folosit este unul analogic sau digital.

(3) Importatorii și fabricanții de suporturi și aparate, prevăzute la art. 34 alin. (2), sunt obligați să se înscrie la Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, în Registrul Național al Copiei Private, și pot desfășura activitățile respective de import sau de producție numai după obținerea de la Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor a certificatului de înregistrare. Acest certificat se eliberează de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, pe baza dovezilor privind obiectul de activitate dedarat legal și a Certificatului unic de înregistrare la registrul comerțului, în termen de 5 zile de la depunerea acestora.

(4) Lista suporturilor și a aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, precum și quantumul acestei remunerații se negociază din 3 în 3 ani, dacă una dintre părți o cere, în cadrul unor comisii constituite din:

a) câte un reprezentant al principalelor organisme de gestiune colectivă, care funcționează pentru câte o categorie de drepturi, pe de o parte;

b) câte un reprezentant al principalelor structuri asociative mandatate de fabricanții și importatorii de suporturi și aparate, numit de respectivele structuri asociative, și câte un reprezentant al primilor 3 fabricanți și importatori majori de suporturi și aparate, stabiliți pe baza cifrei de afaceri și a cotei de piață din domeniul respectiv, cu condiția ca acestea să fie dedarate în acest scop la Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor pe propria răspundere, pe de alta parte.

(5) În vederea inițierii negocierilor potrivit procedurilor prevăzute la art. 131 alin. (2)-(4), organismele de gestiune colectivă sau structurile asociative ale fabricanților și importatorilor de suporturi și aparate vor depune la Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor o cerere conținând lista suporturilor și aparatelor, cerere ce va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin decizie a directorului general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor, precum și quantumurile remunerațiilor ce urmează să fie negociate. Lista se elaborează în mod distinct pentru aparatele și suporturile din domeniul sonor și audiovizual și pentru aparatele și suporturile din domeniul grafic și se negociază în două comisii.

(6) Remunerațiile sunt procentuale și se calculează la valoarea în vama, în cazul importatorilor, și, respectiv, la valoarea fără TVA, cu ocazia punerii în circulație a produselor de către producători, și se plătește în luna următoare importului sau datei de facturare.

(7) Remunerațiile negociate de părți sunt procentuale și sunt datorate pentru aparatele și suporturile prevăzute la art. 34 alin. (2), inclusiv pentru coli de hârtie pentru copiator format A4 și suporturi digitale.

(8) Remunerația compensatorie pentru copia privată reprezintă o cota procentuală din valoarea specificată la alin. (6), după cum urmează:

a) coli de hârtie pentru copiator, format A4: 0,1%;

b) alte suporturi: 3%;

c) pentru aparate: 0,5%.

(9) Negocierile pentru stabilirea listei aparatelor și suporturilor pentru care se datorează remunerația compensatorie se convoacă de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, în termen de 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a cererii de negociere, și se desfășoară potrivit procedurilor prevăzute la art. 131[^]2.

ART. 107[^]1

Remunerația compensatorie pentru copia privată se colectează de către un organism de gestiune colectivă unic pentru operele reproduse după înregistrări sonore și audiovizuale și de către un alt organism de gestiune colectivă unic pentru operele reproduse de pe hârtie, în condițiile prevăzute la art. 133 alin. (6)-(8). Cele două organisme de gestiune colectivă, cu atribuții de collector unic, sunt desemnate prin obținerea votului majorității organismelor de gestiune colectivă beneficiare, la prima convocare, sau prin obținerea celui mai mare număr de voturi la o a doua convocare, indiferent de numărul celor prezenți. Organismele de gestiune colectivă desemnate prin vot vor depune la Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor procesul-verbal prin care au fost desemnate. În termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii, Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor va numi collectorul unic prin decizie a directorului general, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 107[^]2

(1) Remunerația compensatorie pentru copia privată încasată de organismele de gestiune colectoare unice se repartizează beneficiarilor, astfel:

a) în cazul suporturilor și aparatelor pentru copii înregistrate sonor, prin procedeu analogic, 40% din remunerație revine, în părți negociabile, autorilor și editorilor operelor înregistrate, 30% revine artiștilor interpreți sau executanți, iar restul de 30% revine producătorilor de înregistrări sonore;

b) în cazul suporturilor și aparatelor pentru copii înregistrate audiovizual, prin procedeu analogic, remunerația se împarte în mod egal între următoarele categorii: autori, artiști interpreți sau executanți și producători;

c) abrogată;

d) în cazul copiilor înregistrate prin procedeu digital, pe orice tip de suport, remunerația se împarte în mod egal între beneficiarii corespunzând fiecăreia dintre cele trei categorii prevăzute la lit. a), b) și c), iar, în interiorul fiecăreia categorii, conform celor stabilite la literele amintite.

(1[^]1) În cazul copiilor înregistrate, prin procedeu analogic, pe hârtie, remunerația se împarte în mod egal între autori și editori. Sumele convenite editorilor se repartizează acestora numai prin asociațiile de editori, pe baza unui protocol încheiat între acestea, conținând criteriile de repartizare și procentele convenite fiecărei asociații. Pot participa la negocierea protocolului de repartizare numai asociațiile de editori care îndeplinesc condițiile stabilite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

(2) Abrogat.

ART. 108

Remunerația compensatorie pentru copia privată nu se plătește în cazul în care suporturile audio, video sau digitale neinregistrate, fabricate în țara sau importate, se comercializează angro către producătorii de înregistrări sonore și audiovizuale sau către organismele de radiodifuziune și televiziune, pentru propriile emisiuni.

ART. 109

Abrogat.

ART. 110

Dispozițiile art. 107 nu se aplica importului de suporturi și aparate ce permit realizarea de copii, efectuat fără scop comercial, în bagajul personal legal admis.

ART. 111

Abrogat.

ART. 111[^]1

(1) În cazul în care un autor sau un artist interpret sau executant a transferat ori a cedat dreptul sau de închiriere sau împrumut, în ceea ce privește o fonograma ori o videograma, unui producător de fonograme sau de înregistrări audiovizuale, acesta păstrează dreptul de a obține o remunerație echitabilă.

(2) Dreptul de a obține o remunerație echitabilă pentru închiriere nu poate face obiectul unei renunțări din partea autorilor sau artiștilor interpreți ori executanți, în calitate de beneficiari.

(3) Autorii și artiștii interpreți sau executanți vor primi remunerațiile convenite fie direct de la producători, conform contractelor încheiate cu aceștia, fie de la utilizatori, numai prin organismele de gestiune colectivă, conform contractelor dintre beneficiarii remunerației și producători.

ART. 112

Dispozițiile privind limitele exercitării drepturilor prevăzute la art. 33-38 se aplica în mod corespunzător și titularilor de drepturi conexe dreptului de autor.

ART. 112[^]1

În cazul în care titularii de drepturi beneficiază, prin efectul legii, de o remunerație obligatorie, aceștia nu se pot opune utilizatorilor care o generează.

CAP. V

Organismele de radiodifuziune și de televiziune

Secțiunea I

Drepturile organismelor de radiodifuziune și de televiziune

ART. 113

Organismele de radiodifuziune și de televiziune au dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice, cu obligația pentru cel autorizat de a menționa numele organismelor, următoarele:

a) fixarea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune;

b) reproducerea prin orice mijloc și sub orice formă a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport, indiferent dacă au fost transmise prin fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau satelit;

c) distribuirea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

d) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

e) retransmiterea sau reemiterea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune prin mijloace fără fir, prin fir, prin cablu, prin satelit sau prin orice alt procedeu similar, precum și prin orice alt mod de comunicare către public, inclusiv retransmiterea pe Internet;

f) comunicarea publică a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune în locuri accesibile publicului, cu plata intrării;

g) închirierea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune, fixate pe orice tip de suport;

h) împrumutul propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

i) punerea la dispoziția publicului a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport, indiferent dacă au fost emise prin fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau satelit, astfel încât să poată fi accesate în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public.

ART. 113¹

(1) Prin reemitere, în sensul prezentei legi, se înțelege emiterea simultană, de către un organism de radiodifuziune, a unui program al altui organism de radiodifuziune.

(2) Definițiile de la art. 14, 14¹, 14², 14³, 14⁴, 15 alin. (1), 15¹, art. 15² și 98 alin. (2) se aplică, prin analogie, și drepturilor prevăzute la art. 113.

ART. 113²

(1) Organismele de radiodifuziune și de televiziune au dreptul exclusiv de a împiedica importul de copii ale propriilor programe de radiodifuziune sau de televiziune, realizate fără autorizația lor și fixate pe orice tip de suport.

(2) Dispozițiile art. 113 lit. d) nu se aplică atunci când importul este făcut de o persoană fizică, fără scop comercial, în bagajul personal legal admis.

ART. 114

Durata drepturilor prevăzute în prezentul capitol este de 50 de ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc prima radiodifuzare a emisiunii sau a serviciului de programe ale organismului de radiodifuziune ori de televiziune.

ART. 115

Dreptul de distribuire a unui program de radiodifuziune ori de televiziune, fixat pe orice fel de suport, se epuizează o dată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor acestuia, pe piața internă, de către titularul de drepturi sau cu consimțământul acestuia.

ART. 116

Dispozițiile cuprinse în art. 33, 34 și 37 se aplică, prin analogie, și organismelor de radiodifuziune și de televiziune.

Secțiunea a II-a

Comunicarea publică prin satelit

ART. 117

(1) Organismele de radiodifuziune și de televiziune, care au ca obiect de activitate comunicarea publică a unor programe prin satelit, trebuie să își desfășoare activitatea cu respectarea dreptului de autor și a drepturilor conexe protejate prin prezenta lege.

(2) În sensul prezentei legi, prin comunicarea publică prin satelit se înțelege introducerea, sub controlul și responsabilitatea unui organism de radiodifuziune sau de televiziune situat pe teritoriul României, a semnalelor purtătoare de programe destinate captării de către public, într-un lant neîntrerupt de comunicare ce conduce la satelit și revine la pământ.

(3) În sensul prezentei legi, prin satelit se înțelege orice satelit care operează pe benzi de frecvență rezervate, conform legislației privind telecomunicațiile, pentru radiodifuzarea semnalelor în scopul recepționării de către public sau pentru comunicarea individuală privată. În acest din urmă caz este totuși necesar ca recepția individuală să se poată face în condiții comparabile celor din primul caz.

ART. 118

(1) În cazul în care semnalele purtătoare de emisiuni sau de servicii de programe sunt difuzate sub o formă codificată, introducerea lor în lanțul de comunicare este considerată comunicare publică, dacă dispozitivul de decodificare a emisiunii este pus la dispoziția publicului de către organismul respectiv sau cu consimțământul său.

(2) Responsabilitatea comunicării publice, în cazul în care semnalele purtătoare sunt transmise de un organism situat în afara României sau într-un stat care nu este membru al Uniunii Europene și care nu asigură nivelul de protecție prevăzut de prezenta lege, este asigurată astfel:

a) dacă semnalele sunt transmise satelitului prin intermediul unei stații de legatură ascensională, responsabilitatea revine persoanei care, situate pe teritoriul României sau al unui stat membru al Uniunii Europene, utilizează stația;

b) dacă nu se apelează la o stație de legatură ascensională, dar comunicarea către public a fost autorizată de un organism cu sediul principal în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, responsabilitatea revine organismului care a autorizat-o.

ART. 119

(1) Titularii dreptului de autor pot cesa drepturile lor pentru comunicarea publică prin satelit unui organism de radiodifuziune sau de televiziune, numai printr-un contract încheiat fie prin intermediul unui organism de gestiune colectivă, fie individual.

(2) Contractul-cadru încheiat între un organism de gestiune colectivă și un organism de radiodifuziune sau de televiziune, pentru comunicarea publică prin satelit a unei categorii de opere aparținând unui anumit domeniu, își poate produce efectele extinse și față de titularii de drepturi care nu sunt reprezentați de organismele de gestiune colectivă, dacă aceasta comunicare către public prin satelit are loc simultan cu radiodifuzarea terestră efectuată de către același organism emitator. Titularul de drepturi nereprezentat are posibilitatea în orice moment să înlăture producerea efectelor extinse ale contractului-cadru, printr-un contract individual sau colectiv.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică operelor audiovizuale.

Secțiunea a III-a

Retransmiterea prin cablu

ART. 120

Abrogat.

ART. 121

(1) Titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe își pot exercita drepturile lor pentru autorizarea sau interzicerea retransmisiei prin cablu numai prin intermediul unui organism de gestiune colectivă.

(2) Cuantumul remunerației privind drepturile de autor și drepturile conexe se stabilește printr-o metodologie negociată între organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și structurile asociative ale distribuitorilor prin cablu, potrivit procedurilor prevăzute la art. 131 și 131¹, cu excluderea de la calcul a programelor a căror retransmitere prin cablu este obligatorie conform legii.

(3) În cazul în care părțile nu pot stabili metodologii prin negociere, înainte de inițierea procedurii de arbitraj prevăzute de art. 131² alin. (3) acestea pot conveni să recurgă la o procedură de mediere facultativă. Această mediere este efectuată de unul sau mai mulți mediatori aleși de părți în așa fel încât independența și imparțialitatea lor să nu poată fi puse la îndoială. Mediatorii au ca sarcină să ajute negocierile și pot să notifice o propunere părților.

(4) În termen de 3 luni de la prezentarea propunerii de către mediatori, părțile vor notifica mediatorilor și la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor respingerea propunerii sau acceptarea acesteia prin semnarea protocolului privind metodologiile. Notificarea propunerii, precum și a acceptării sau respingerii acesteia se face în conformitate cu regulile aplicabile notificării actelor juridice. Acceptarea de către toate părțile este prezumată în cazul în care nici una dintre ele nu a notificat respingerea propunerii în acest termen.

(5) Dacă unii titulari de drepturi nu au încredințat gestiunea drepturilor lor unui organism de gestiune colectivă, organismul care gestionează drepturile din aceeași categorie este considerat de drept a fi și gestionarul drepturilor lor. Dacă există în același domeniu mai multe organisme de gestiune colectivă,

titularul de drepturi poate opta între acestea. Revendicarea drepturilor de către acești titulari se poate face în termen de 3 ani de la data notificării.

ART. 121¹

(1) Prevederile art. 121 alin. (1) nu se aplică drepturilor exercitate de organisme de radiodifuziune sau de televiziune cu privire la propriile emisiuni și servicii de programe, indiferent dacă drepturile în cauza le aparțin ori le-au fost cesionate de alți titulari de drepturi de autor sau de drepturi conexe. În acest caz, exercitarea dreptului de retransmitere prin cablu de către un organism de radiodifuziune sau de televiziune se face prin contracte încheiate cu distribuitorii prin cablu, cu excepția cazurilor în care retransmiterea prin cablu este obligatorie prin lege.

(2) Abrogat.

ART. 122

Abrogat.

CAP. VI

Drepturile sui-generis ale fabricantilor bazelor de date

ART. 122¹

(1) Dispozițiile prezentului capitol privesc protecția juridică a bazelor de date, în orice formă a lor.

(2) În sensul prezentei legi, prin baza de date se înțelege o culegere de opere, de date sau de alte elemente independente, protejate ori nu prin drept de autor sau conex, dispuse într-o modalitate sistematică ori metodică și în mod individual accesibile prin mijloace electronice sau printr-o altă modalitate.

(3) Protecția prevăzută în prezentul capitol nu se aplică programelor pentru calculator utilizate la fabricarea sau funcționarea bazelor de date accesibile prin mijloace electronice.

(4) În sensul prezentei legi, fabricantul unei baze de date este persoana fizică sau juridică ce a făcut o investiție substanțială cantitativă și calitativă în vederea obținerii, verificării sau prezentării conținutului unei baze de date.

ART. 122²

(1) Fabricantul unei baze de date are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza și de a interzice extragerea și/sau reutilizarea totalității sau a unei părți substanțiale din aceasta, evaluată calitativ sau cantitativ.

(2) În sensul prezentei legi, se înțelege prin:

a) extragere: transferul permanent sau temporar al totalității ori al unei părți, evaluată calitativ sau cantitativ, substanțiale din conținutul bazei de date pe un alt suport, prin orice mijloc sau sub orice formă;

b) reutilizare: orice formă de punere la dispoziția publicului a totalității sau a unei părți substanțiale a conținutului bazei de date, evaluată calitativ sau cantitativ, prin distribuirea de copii, prin închiriere sau sub alte forme, inclusiv prin punerea la dispoziția publicului a conținutului bazei, astfel încât oricine să poată avea acces la aceasta în locul și la momentul alese în mod individual. Prima vânzare pe piața internă a unei copii a bazei de date de către titularul dreptului sui-generis sau cu consimțământul acestuia epuizează dreptul de a controla revânzarea acestei copii.

(3) Împrumutul public al unei baze de date nu este un act de extragere sau de reutilizare.

(4) Dreptul prevăzut la alin. (1) se aplică în mod independent de posibilitatea de a proteja baza de date sau conținutul acesteia prin dreptul de autor sau alte drepturi. Protecția bazelor de date prin dreptul prevăzut la alin. (1) nu prejudiciază drepturile existente cu privire la conținutul lor.

(5) Nu este permisă extragerea sau reutilizarea, repetată și sistematică, de părți nesubstanțiale ale conținutului bazei de date dacă aceasta ar presupune acte contrarii unei utilizări normale a acestei baze sau ar cauza un prejudiciu nejustificat intereselor legitime ale fabricantului bazei de date.

ART. 122³

(1) Fabricantul unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului prin orice modalitate, nu poate împiedica utilizarea legitimă a acesteia prin extragerea sau reutilizarea de părți nesubstanțiale din conținutul sau, oricare ar fi scopul utilizării. În cazul în care utilizatorul legitim este autorizat să extragă sau să reutilizeze numai o parte a bazei de date, dispozițiile prezentului alineat se aplică acestei părți.

(2) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate, nu poate efectua acte care intră în conflict cu utilizarea normală a acestei baze de date sau care lezează în mod nejustificat interesele legitime ale fabricantului bazei de date.

(3) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate, nu poate să aducă prejudicii titularilor unui drept de autor sau conex care se referă la opere ori la prestații conținute în această bază de date.

(4) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului prin orice modalitate, poate, fără autorizarea fabricantului bazei de date, să extragă sau să reutilizeze o parte substanțială a conținutului acesteia:

- a) în cazul în care extragerea se face în scopul utilizării private a conținutului unei baze de date neelectronice;
- b) în cazul în care extragerea se face în scopul utilizării pentru învățământ sau pentru cercetare științifică, cu condiția indicării sursei și în măsura justificată de scopul necomercial urmărit;
- c) în cazul în care se face o extragere sau reutilizare având ca scop apărarea ordinii publice și a siguranței naționale ori în cadrul unor proceduri administrative sau juridictionale.

(5) Utilizatorul legitim al unei baze de date sau al unei părți dintr-o bază de date poate efectua, fără consimțământul autorului acesteia, orice act de reproducere, distribuire, comunicare publică sau transformare, necesar utilizării normale și accesului la baza de date sau la o parte din aceasta.

ART. 122⁴

(1) Drepturile fabricantului bazei de date iau naștere o dată cu definitivarea bazei de date. Durata protecției este de 15 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor definitivării bazei de date.

(2) În cazul în care baza de date a fost pusă la dispoziția publicului în orice modalitate înainte de expirarea perioadei prevăzute la alin. (1), durata protecției se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor celui în care baza de date a fost pusă la dispoziția publicului pentru prima oară.

(3) Orice modificare substanțială, evaluată calitativ sau cantitativ, a conținutului unei baze de date, constând, în special, în adăugări, suprimări sau schimbări succesive și pentru care se poate considera că s-a efectuat o nouă investiție substanțială, evaluată calitativ sau cantitativ, permite atribuirea unei durate de protecție proprii bazei de date rezultate din această investiție.

TITLUL III

Gestiunea și apărarea dreptului de autor și a drepturilor conexe

CAP. I

Gestiunea drepturilor patrimoniale de autor și a drepturilor conexe

Secțiunea I

Dispoziții generale

ART. 123

(1) Titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe își pot exercita drepturile recunoscute prin prezenta lege în mod individual sau, pe baza de mandat, prin organismele de gestiune colectivă, în condițiile prezentei legi.

(2) Gestiunea colectivă a drepturilor de autor se poate face numai pentru operele aduse anterior la cunostința publică, iar gestiunea colectivă a drepturilor conexe se poate face numai pentru interpretări sau execuții fixate ori radiodifuzate anterior, precum și pentru fonograme ori videograme aduse anterior la cunostința publică.

(3) Titularii de drepturi de autor sau de drepturi conexe nu pot cesa drepturile patrimoniale recunoscute prin prezenta lege către organisme de gestiune colectivă.

ART. 123¹

(1) Gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea următoarelor drepturi:

- a) dreptul la remunerație compensatorie pentru copia privată;
- b) dreptul la remunerație echitabilă pentru împrumutul public prevăzut la art. 14⁴ alin. (2);
- c) dreptul de suită;
- d) dreptul de radiodifuzare a operelor muzicale;
- e) dreptul de comunicare publică a operelor muzicale, cu excepția proiectiei publice a operelor cinematografice;
- f) dreptul la remunerație echitabilă recunoscut artiștilor interpreți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică și radiodifuzarea fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora;
- g) dreptul de retransmitere prin cablu.

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1), organismele de gestiune colectivă îi reprezintă și pe titularii de drepturi care nu le-au acordat mandat.

ART. 123²

(1) Pot fi gestionate colectiv următoarele drepturi:

- a) dreptul de reproducere a operelor muzicale pe fonograme sau videograme;
- b) dreptul de comunicare publică a operelor, cu excepția operelor muzicale, și a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;
- c) dreptul de împrumut, cu excepția cazului prevăzut la art. 123¹ alin. (1) lit. b);
- d) dreptul de radiodifuzare a operelor și a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;
- e) dreptul la remunerație echitabilă rezultată din cesiunea dreptului de închiriere prevăzut la art. 111¹ alin. (1);
- f) dreptul la remunerație echitabilă recunoscut artiștilor interpreți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică și radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora.

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1) organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat și elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a), sau negociază direct cu utilizatorii contractele de licență. Organismele de gestiune colectivă vor permite, la cererea utilizatorilor, consultarea la sediul organismelor a repertoriului de opere gestionat, dintre cele utilizate de solicitant, în forma prevăzută la art. 126 alin. (2), precum și lista titularilor de drepturi de autor și de drepturi conexe, romani și străini, pe care îi reprezintă. Această activitate de gestiune colectivă se află sub supravegherea și controlul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în calitate de garant al aplicării legii.

(3) Organismele de gestiune colectivă autorizează, la cerere, utilizarea operelor de creație intelectuală, numai în baza documentelor care certifică existența mandatului titularilor de drepturi de autor sau conexe, cu excepția cazurilor de gestiune colectivă obligatorie.

ART. 123³

Drepturile recunoscute în prezentul capitol, cu excepția celor prevăzute la art. 123¹ și 123², pot fi gestionate prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, numai în limita mandatului special acordat de titularii de drepturi.

ART. 123⁴

În negocierile cu titlu individual privind drepturile recunoscute prin prezenta lege, existența organismelor de gestiune colectivă nu îi împiedică pe titularii drepturilor de autor și ai drepturilor conexe să se adreseze unor intermediari, persoane fizice sau persoane juridice specializate, pentru a fi reprezentați.

Secțiunea a II-a

Organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe

ART. 124

Organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe, denumite în cuprinsul legii organisme de gestiune colectivă, sînt, în sensul prezentei legi, persoane juridice constituite prin liberă asociere, care au ca obiect de activitate, în principal, colectarea și repartizarea drepturilor a căror gestiune le este încredințată de către titulari.

ART. 125

(1) Organismele de gestiune colectivă prevăzute în prezentul capitol se constituie în condițiile legii, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, și funcționează potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial și potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Aceste organisme sunt create direct de titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, persoane fizice ori juridice, și acționează în limitele mandatului încredințat și pe baza statutului adoptat după procedura prevăzută de lege.

(3) Organismele de gestiune colectivă pot fi create în mod separat pentru gestionarea de categorii distincte de drepturi, corespunzând unor domenii diferite de creație, precum și pentru gestionarea de drepturi aparținînd unor categorii distincte de titulari.

ART. 125¹

Organismele de gestiune colectivă au obligația să comunice publicului, prin mijloace de informare în masă, următoarele date:

- a) categoriile de titulari de drepturi pe care îi reprezintă;
- b) drepturile patrimoniale pe care le gestionează;

- c) categoriile de utilizatori și categoriile de persoane fizice și juridice care au obligații de plata a remunerațiilor compensatorii pentru copia privată către titularii de drepturi;
- d) actele normative în temeiul cărora funcționează și colectează remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi;
- e) modalitățile de colectare și persoanele responsabile de această activitate, pe plan local și central;
- f) programul de lucru.

ART. 126

(1) Avizul prevăzut la art. 125 alin. (1) se acordă organismelor de gestiune colectivă cu sediul în România, care:

- a) urmează să se constituie sau funcționează potrivit reglementărilor legale la data intrării în vigoare a prezentei legi;
- b) depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor repertoriul de opere, interpretări și execuții artistice, fonograme și videograme, aparținând propriilor membri și pe care îl gestionează, precum și contractele încheiate, pentru gestionarea de drepturi similare, cu organisme străine;
- c) au adoptat un statut care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege;
- d) au capacitate economică de gestionare colectivă și dispun de mijloacele umane și materiale necesare gestionării repertoriului pe întregul teritoriu al țării;
- e) permit, potrivit procedurilor exprese din propriul statut, accesul oricăror titulari ai drepturilor de autor sau drepturi conexe din domeniul pentru care se înființează și care doresc să le încredințeze un mandat.

(2) Repertoriul menționat la alin. (1) lit. b) se depune în regim de bază de date, protejat potrivit legii, în format scris și electronic, stabilit prin decizie a directorului general, și conține cel puțin numele autorului, numele titularului de drepturi, titlul operei, elementele de identificare a artiștilor interpreți și executanți, a fonogramelor sau videogramelor.

(3) Avizul de constituire și funcționare pentru organismul de gestiune colectivă se acordă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuielile organismului de gestiune colectivă.

ART. 127

(1) Statutul organismului de gestiune colectivă trebuie să cuprindă dispoziții cu privire la:

- a) denumirea, domeniul și obiectul de activitate și drepturile pe care le gestionează pe baza repertoriului constituit în acest scop;
- b) condițiile în care se realizează gestionarea drepturilor pentru titularii acestora, pe baza principiului egalității de tratament;
- c) drepturile și obligațiile membrilor în raporturile cu organismul de gestiune colectivă;
- d) modalitatea de desemnare și atribuțiile administratorului general responsabil de funcționarea organismului de gestiune colectivă, precum și ale organelor de administrare și de reprezentare;
- e) patrimoniul inițial și resursele economice prevăzute;
- f) regulile aplicabile repartizării drepturilor colectate, proporțional cu utilizarea reală a repertoriului titularilor de drepturi, privind repartizarea drepturilor colectate pentru care nu se poate stabili repartizarea reală, precum și regulile privind regimul sumelor nerepartizate sau nerevendicate;
- g) reguli privind modalitatea de stabilire a metodologiilor ce urmează să fie negociate cu utilizatorii și reguli privind reprezentarea în cadrul negocierilor;
- h) modalitățile de verificare a gestiunii economice și financiare de către membri;
- i) modalitățile de stabilire a comisionului datorat de titularii de drepturi organismului de gestiune colectivă pentru acoperirea cheltuielilor necesare funcționării;
- j) orice alte dispoziții obligatorii potrivit legislației în vigoare.

(2) Din consiliul director al organismului de gestiune colectivă nu poate face parte administratorul general sau orice altă persoană care are calitatea de angajat retribuit al organismului. Nu are calitatea de angajați retribuiți membrii organismului de gestiune colectivă care primesc indemnizație de participare la activitățile din cadrul organelor de conducere alese.

(3) Orice propunere de modificare a statutului se supune avizării, de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, cu cel puțin două luni înainte de adunarea generală a organismului de gestiune colectivă în cadrul căreia modificarea urmează să fie aprobată. Oficiul Român pentru Drepturile de Autor eliberează acest aviz în termen de 10 zile de la solicitare, iar avizul se depune la instanța judecătorească în vederea înregistrării modificării. În cazul în care avizul este negativ, acesta trebuie motivat.

(4) Orice modificare a statutului efectuată și înregistrată la instanța judecătorească fără avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor este nulă de drept.

ART. 128

Abrogat.

ART. 129

(1) Mandatul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, de autor sau conexe, este acordat direct, prin contract scris de către titularii de drepturi.

(2) Fiecare titular de drepturi care a acordat un mandat organismului de gestiune colectivă are dreptul la un vot în cadrul adunării generale. Artiștii interpreți sau executanți care au participat la o execuție sau o interpretare colectivă a unei opere au dreptul la un singur vot în cadrul adunării generale, prin reprezentantul desemnat conform procedurii prevăzute la art. 99 alin. (2).

(3) Mandatul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, de autor sau conexe, poate fi acordat și indirect de către titulari, prin contracte scrise, încheiate între organisme de gestiune colectivă din România și organisme străine care gestionează drepturi similare, pe baza repertoriilor membrilor acestora. Mandatul indirect nu conferă drept de vot titularilor de drepturi.

(4) Orice titular de drepturi de autor sau de drepturi conexe poate încredința prin mandat administrarea drepturilor sale privind repertoriul propriu unui organism de gestiune colectivă. Organismul respectiv este obligat să accepte administrarea acestor drepturi pe baza gestiunii colective în limita obiectului sau de activitate.

(5) Organismele de gestiune colectivă nu pot avea ca obiect de activitate utilizarea repertoriului protejat pentru care au primit un mandat de gestiune colectivă.

ART. 129¹

În cazul gestiunii colective obligatorii, dacă un titular nu este asociat la niciun organism, competența revine organismului din domeniu cu cel mai mare număr de membri. Revendicarea de către titularii de drepturi nereprezentati a sumelor convenite se poate face în termen de 3 ani de la data notificării. După acest termen, sumele nerepartizate sau nerevendicate sunt utilizate potrivit hotărârii adunării generale, cu excepția cheltuielilor de administrare.

Secțiunea a III-a

Funcționarea organismelor de gestiune colectivă

ART. 130

(1) Organismele de gestiune colectivă au următoarele obligații:

a) să elaboreze metodologii pentru domeniile lor de activitate, cuprinzând drepturile patrimoniale convenite, ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi, în cazul acelor opere al căror mod de exploatare face imposibilă autorizarea individuală de către titularii de drepturi;

b) să-i autorizeze pe utilizatori, în cazul în care s-au stabilit metodologii, la cererea acestora efectuată înainte de utilizarea repertoriului protejat, în schimbul unei remunerații, prin licența neexclusivă, în forma scrisă;

c) să încheie, în numele titularilor de drepturi care le-au acordat mandat sau pe baza convențiilor încheiate cu organisme similare din străinătate, contracte generale cu organizatorii de spectacole, cu utilizatorii care desfășoară activități de comunicare publică, cu organismele de radiodifuziune ori de televiziune sau cu distribuitorii de servicii de programe prin cablu, având ca obiect autorizarea de utilizare a repertoriului protejat;

d) să protejeze interesele membrilor lor, în ceea ce privește gestionarea drepturilor convenite, ca urmare a utilizării repertoriului propriu, în afara teritoriului României, prin încheierea de contracte de reprezentare cu organismele similare din străinătate;

e) să colecteze sumele datorate de utilizatori și să le repartizeze între titularii de drepturi, potrivit prevederilor din statut;

f) să asigure accesul propriilor membri la informațiile privind orice aspect al activității de colectare a sumelor datorate de utilizatori și de repartizare a acestora;

g) să acorde asistența de specialitate titularilor de drepturi și să îi reprezinte în cadrul procedurilor legale, în limita obiectului lor de activitate;

h) să ceară utilizatorilor sau intermediarilor acestora comunicarea de informații și transmiterea documentelor necesare pentru determinarea cuantumului remunerațiilor pe care le colectează, precum și informații privind operele utilizate, cu indicarea titularilor de drepturi, în vederea repartizării acestora; utilizatorii sau intermediarii acestora au obligația să furnizeze, în format scris și electronic, în termen de 10 zile de la solicitare, informațiile și documentele solicitate, sub semnatura reprezentantului legal și stampilate;

i) să asigure transparența activității de gestiune colectivă în raporturile cu autoritățile publice care au drept de control;

j) sa îndeplinească orice alta activitate, conform mandatului special primit de la titularii dreptului de autor sau ai drepturilor conexe, în limitele obiectului lor de activitate.

(2) Contractele de reprezentare încheiate de organismele similare din străinătate, prevăzute la alin. (1) lit. d), se încheie în forma scrisă, cu menționarea modului de realizare a schimbului de informații privind repertoriul părților, a drepturilor gestionate, a duratei și a modalităților de plata.

ART. 131

(1) În vederea inițierii procedurilor de negociere, organismele de gestiune colectivă trebuie sa depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o cerere, însoțită de metodologiile propuse a fi negociate, potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) lit. a).

(2) Metodologiile se negociază în cadrul unei comisii constituite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de maximum 5 zile de la primirea cererii de inițiere a procedurilor de negociere. Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă. Comisia de negociere este constituită din:

a) câte un reprezentant al principalelor organisme de gestiune colectivă, care funcționează pentru câte o categorie de drepturi, pe de o parte;

b) câte un reprezentant al principalelor structuri asociative mandatate de utilizatori, numit dintre acestea, și câte un reprezentant al primilor 3 utilizatori majori, stabiliți pe baza cifrei de afaceri și a cotei de piata a acestora în domeniu, cu condiția ca acestea sa fie dedarate la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor pe propria răspundere, precum și al societăților publice de radiodifuziune și de televiziune, după caz, pe de alta parte.

(3) În vederea desemnării în cadrul comisiei prevăzute la alin. (2), organismele de gestiune colectivă vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, odată cu metodologiile, lista structurilor asociative ale utilizatorilor și pe cea a utilizatorilor majori, care urmează a fi convocați pentru negocieri, precum și elementele de identificare a acestora.

(4) Decizia de desemnare a comisiei de negociere se comunica părților prin scrisoare recomandată, împreună cu propunerea de metodologii depusa de organismele de gestiune colectivă.

ART. 131¹

(1) Metodologia se negociază de către organismele de gestiune colectivă cu reprezentanții prevăzuți la art. 131 alin. (2) lit. b), ținându-se seama de următoarele criterii principale:

a) categoria titularilor de drepturi, membri sau nemembri, și domeniul pentru care se poarta negocierea;

b) categoria de utilizatori pe care îi reprezintă la negocieri structurile asociative sau ceilalți utilizatori desemnați sa negocieze;

c) repertoriul, confirmat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, gestionat de organismul de gestiune colectivă, pentru membrii proprii, precum și pentru membrii altor organisme străine similare, în baza contractelor de reprezentare;

d) proporția utilizării repertoriului gestionat de un organism de gestiune colectivă;

e) proporția utilizării pentru care utilizatorul a îndeplinit obligațiile de plata prin contracte directe cu titularii de drepturi;

f) veniturile obținute de utilizatori din activitatea care utilizează repertoriul ce face obiectul negocierii;

g) în cazul în care nu exista venituri se va folosi practica europeană în domeniu;

h) practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă.

(2) Organismele de gestiune colectivă pot solicita de la aceeași categorie de utilizatori remunerații forfetare sau procentuale, raportate la veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul, cum ar fi: radiodifuzare, retransmitere prin cablu sau comunicare publica, ținând cont de practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă. Pentru activitatea de radiodifuzare, remunerațiile procentuale se vor stabili diferențiat, direct proporțional cu ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv în aceasta activitate, iar în lipsa veniturilor, în funcție de cheltuielile ocazionate de utilizare.

(3) Remunerațiile forfetare sau procentuale, prevăzute la alin. (2), pot fi solicitate numai dacă și în măsura în care sunt utilizate opere pentru care drepturile de autor sau drepturile conexe protejate se afla în temenele de protecție prevăzute de lege.

(4) În cazul în care gestiunea colectivă este obligatorie conform prevederilor art. 123¹, metodologiile se negociază fără a se tine seama de criteriile prevăzute la alin. (1) lit. c) și e), repertoriile fiind considerate repertorii extinse.

ART. 131²

(1) Negocierea metodologiilor se desfășoară conform programului stabilit între cele două părți, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii comisiei.

(2) Înțelegerea părților cu privire la metodologiile negociate se consemnează într-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Protocolul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de 5 zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și tuturor importatorilor și fabricanților de suporturi și aparate pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, conform art. 107.

(3) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate fi solicitat, pentru inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri, în următoarele situații:

a) entitățile care alcătuiesc o parte ce urmează să participe la negociere nu au putut conveni asupra punctului de vedere comun ce trebuie prezentat celeilalte părți;

b) cele două părți aflate în negociere nu au putut conveni o formă unică a metodologiei în termenul prevăzut la alin. (1);

c) organismele de gestiune colectivă nu au putut conveni încheierea unui protocol de repartizare a remunerațiilor și de stabilire a comisionului datorat collectorului unic.

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la solicitarea arbitrajului, convoacă părțile în vederea desemnării, prin tragere la sorți, a 5 arbitri titulari, care vor constitui completul de arbitraj, și a 3 arbitri de rezervă. Aceștia din urmă îi vor înlocui, în ordinea tragerii la sorți, pe arbitrii titulari indisponibili. Desemnarea arbitrilor prin tragere la sorți se face și în cazul absentei părților convocate.

(5) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la data desemnării arbitrilor, convoacă la sediul sau arbitrii desemnați și părțile, în vederea constituirii completului de arbitraj. Completul de arbitraj stabilește: onorariul brut, prin negociere cu părțile, primul termen, dar nu mai târziu de 5 zile, precum și locul arbitrajului și informează părțile.

(6) Cele două părți aflate în arbitraj, organismele de gestiune colectivă și, respectiv, utilizatorii sau alți plătitori contribuie în mod egal la plata onorariului. Sumele se depun la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, înainte de primul termen de arbitraj. Neplata în termen atrage decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe durata arbitrajului.

(7) Arbitrii au obligația ca în termen de 30 de zile de la primul termen al arbitrajului să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor hotărârea cuprinzând forma finală a metodologiilor supuse arbitrajului, în vederea comunicării către părți. În mod excepțional, arbitrii pot solicita, motivat, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor prelungirea acestui termen cu maximum 15 zile. Arbitrii își pot ridica onorariul de la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor numai după depunerea hotărârii arbitrale.

(8) Hotărârea arbitrală privind forma definitivă a metodologiilor se comunică părților de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului, prin decizie a directorului general, emisă în termen de cinci zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și nu se pot acorda reduceri la plata remunerațiilor datorate, altele decât cele prevăzute în metodologiile publicate.

(9) În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii arbitrale, părțile pot face apel împotriva acesteia la instanța Curții de Apel București, care se va pronunța asupra cauzei în complet civil. Hotărârea arbitrală este executorie de drept până la pronunțarea soluției cu privire la menținerea sau modificarea metodologiilor. Soluția Curții de Apel București este definitivă și irevocabilă, se comunică Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie a directorului general, emisă în termen de 5 zile de la data comunicării.

(10) Metodologiile negociate sau stabilite conform prevederilor alin. (1)-(9) nu sunt opozabile utilizatorilor care la data declansării procedurii de negociere a metodologiilor se afla în curs de negociere directă a unui contract de licență sau au încheiat deja aceste negocieri cu organismele de gestiune colectivă.

ART. 131^{^3}

(1) Organismele de gestiune colectivă sau, după caz, structurile asociative ale utilizatorilor, utilizatorii majori, societățile publice de radiodifuziune sau de televiziune pot formula o nouă cerere de inițiere a procedurii de negociere a tarifelor și metodologiilor numai după 3 ani de la data publicării lor în forma definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul negocierilor prevăzute de art. 107 alin. (4), oricare dintre părți poate formula o nouă cerere de inițiere a procedurii de negociere a metodologiilor numai după 2 ani de la data publicării acestora în forma definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Până la publicarea noilor metodologii, rămân valabile vechile metodologii.

ART. 131⁴

Remunerările stabilite în suma fixă se pot modifica anual, începând cu prima luna a anului următor celui în care s-au publicat metodologiile, de către organismele de gestiune colectivă, pe baza indicelui de inflație, stabilit la nivel național. Aceste modificări se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, urmând a fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de cinci zile de la data depunerii. Modificările devin efective începând cu luna următoare publicării.

ART. 132

Abrogat.

ART. 133

(1) Colectarea sumelor datorate de utilizatori sau de alți plătitori se face de organismul de gestiune colectivă al cărui repertoriu se utilizează.

(2) În situația în care există mai multe organisme de gestiune colectivă pentru același domeniu de creație, iar drepturile gestionate sunt din categoria celor prevăzute la art. 123², organismele beneficiare stabilesc, printr-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în vederea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala acestora, următoarele:

a) criteriile repartizării între organisme a remunerației;

b) organismul de gestiune colectivă care urmează să fie numit dintre acestea, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, drept colector în domeniul titularilor de drepturi în cauza;

c) modalitatea de evidentiare și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colector.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), dacă organismele de gestiune colectivă beneficiare nu depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor protocolul menționat, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor Oficiul Român pentru Drepturile de Autor desemnează dintre acestea colectorul în domeniul titularilor de drepturi în cauza, pe baza reprezentativității, prin decizie a directorului general.

(4) Pentru situația prevăzută la alin. (3), colectorul unic desemnat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor nu poate repartiza sumele colectate nici între organismele beneficiare, nici propriilor membri, decât după depunerea la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a unui protocol încheiat între organismele beneficiare prin care se stabilesc criteriile privind repartizarea sumelor colectate. Cheltuielile de colectare, în acest caz, se evidențiază distinct și trebuie să fie justificate prin documente privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune care este colector în domeniul titularilor de drepturi în cauza.

(5) La expirarea termenului de 30 de zile prevăzut la alin. (3), oricare dintre organismele de gestiune colectivă poate solicita Oficiului Român pentru Drepturile de Autor inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri, pentru stabilirea criteriilor privind repartizarea remunerației între categoriile de beneficiari. Procedura de arbitraj, precum și etapele ulterioare sunt cele prevăzute la art. 131² alin. (3)-(9).

(6) Sumele colectate de organismul de gestiune colectivă, în calitate de colector unic, potrivit prevederilor art. 107¹ alin. (1), ale art. 121 alin. (2) și alin. (1) și (3) ale prezentului articol, se evidențiază în conturi analitice distincte.

(7) Organismul de gestiune colectivă, care este colector unic, are obligația să elibereze autorizarea prin licență neexclusivă, în formă scrisă, în numele tuturor organismelor de gestiune colectivă beneficiare, și să asigure transparența activităților de colectare, precum și a costurilor aferente în raporturile cu organismele de gestiune colectivă beneficiare. Acestea au obligația de a sprijini activitatea de colectare.

(8) Prevederile art. 134 alin. (2) lit. f) se aplică în mod corespunzător și organismelor de gestiune colectivă care sunt colectori unici.

(9) Organismele de gestiune colectivă pot conveni printr-un protocol care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, desemnarea unui colector comun pe un domeniu de plătitori, privind remunerațiile convenite categoriilor de titulari de drepturi reprezentate de acestea. De asemenea, organismele de gestiune colectivă pot înființa, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, organisme comune de colectare pentru mai multe domenii, care să funcționeze potrivit prevederilor legale referitoare la federațiile de persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, precum și potrivit prevederilor exprese privind organizarea și funcționarea organismelor de gestiune colectivă din prezenta lege.

ART. 134

(1) Extinderea gestiunii colective încredințate prin contractul de mandat nu poate restringe în nici un fel drepturile patrimoniale ale titularilor.

(2) Gestiunea colectivă se exercită potrivit următoarelor reguli:

a) deciziile privind metodele și regulile de colectare a remunerației și a altor sume de la utilizatori și cele de repartizare a acestora între titularii de drepturi, precum și cele privind alte aspecte mai importante ale gestiunii colective trebuie să fie luate de membri, în cadrul adunării generale, potrivit statutului;

b) comisionul datorat de titularii de drepturi, care sunt membri ai unui organism de gestiune colectivă, pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare a acestuia, prevăzute la art. 127 alin. (1) lit. i), cumulat cu comisionul datorat organismului de gestiune colectivă care este collector unic, potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) lit. c) și alin. (4), nu poate fi mai mare de 15% din sumele colectate anual;

c) în lipsa unei hotărâri exprese a adunării generale, sumele colectate de un organism de gestiune colectivă nu pot fi utilizate în scopuri comune, altele decât acoperirea costurilor reale ale colectării și repartizării către membri a sumelor convenite; adunarea generală poate decide ca maximum 15% din sumele colectate să poată fi utilizate în scopuri comune și numai în limita obiectului de activitate;

d) sumele colectate de un organism de gestiune colectivă se repartizează individual titularilor de drepturi, proporțional cu utilizarea repertoriului fiecăruia, în termen de maximum 6 luni de la data colectării; titularii de drepturi pot pretinde plata sumelor colectate nominal sau a celor a căror repartizare nu presupune o documentare specială în termen de 30 de zile de la data colectării;

e) comisionul datorat de titularii de drepturi se reține acestora din sumele convenite fiecăruia, după calcularea repartiției individuale;

f) sumele rezultate din plasamentele remunerațiilor nerevendicate și nerepartizate, aflate în depozite bancare sau obținute din alte operațiuni efectuate în limita obiectului de activitate, precum și cele obținute cu titlu de prejudicii sau daune ca urmare a încălcării drepturilor de autor ori conexe se cuvin și se repartizează titularilor de drepturi și nu pot constitui venituri ale organismului de gestiune colectivă;

g) remunerațiile negociate pentru drepturile conexe nu pot depăși o treime din remunerațiile negociate pentru drepturile de autor cu aceeași categorie de utilizatori.

(3) Remunerațiile încasate de organismele de gestiune colectivă nu sunt și nu pot fi asimilate veniturilor acestora.

(4) În exercitarea mandatului, în condițiile prezentei legi, organismelor de gestiune colectivă nu li se transferă sau nu li se transmit drepturi de autor și drepturi conexe ori utilizarea acestora.

ART. 134[^]1

(1) Organismele de gestiune colectivă au obligația să publice, în format electronic, pe pagina proprie de Internet, următoarele informații actualizate:

a) statutul;

b) lista membrilor organelor de conducere centrale și locale, componenta comisiilor interne și lista responsabililor locali;

c) situația anuală privind soldul sumelor nerepartizate, sumele colectate pe categorii de utilizatori sau alți plătitori, sumele reținute, costul gestiunii și sumele repartizate pe categorii de titulari;

d) darea de seama anuală;

e) informațiile privind adunarea generală, cum ar fi: data și locul convocării, ordinea de zi, proiectele de hotărâre și hotărârile adoptate;

f) alte date necesare informării membrilor.

(2) Orice membru are dreptul de a solicita, în nume personal sau prin reprezentant autorizat, informații detaliate și documente privind sumele ce i-au fost repartizate în ultimele 12 luni, proveniența, modul de calcul al drepturilor și reținerile aplicate, precum și verificarea concordanței acestor date cu prevederile regulamentului de repartizare.

(3) Într-un interval de timp de 30 de zile înainte de adunarea generală, orice membru are dreptul să consulte, la sediul organismului de gestiune colectivă:

a) darea de seama anuală;

b) bilanțul contabil;

c) raportul organelor de conducere și al comisiei de cenzori;

d) textul și expunerea de motive a hotărârilor ce urmează a fi supuse aprobărilor adunării generale;

e) salariile individuale ale angajaților;

f) situația sumelor din conturile bancare, a plasamentelor și a dobânzilor obținute la închiderea ultimului exercițiu financiar;

g) situația privind categoriile de utilizatori, numărul plătitorilor din fiecare categorie și suma globală colectată de la fiecare categorie;

h) situația litigiilor cu utilizatorii.

(4) Accesul la informațiile prevăzute la alin. (3) se face, în regim de confidențialitate, pe baza de cerere scrisă și cu limitarea accesului la datele personale ale angajaților organismului de gestiune colectivă.

(5) Membrii care considera ca li s-ar fi încălcat dreptul de acces la informațiile solicitate pot sesiza, în termen de trei zile, comisia permanentă specială privind accesul la informații, desemnată de adunarea generală, formată din cinci membri, care nu sunt angajați și nu fac parte din organele de conducere. Comisia este obligată să răspundă, în termen de șapte zile, atât celui care a formulat sesizarea, cât și administratorului general. Comisia întocmește un raport anual asupra activității sale, pe care îl înaintează adunării generale și Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor.

ART. 135

(1) Organismele de gestiune colectivă au obligația să depună la Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, în primul trimestru al fiecărui an, după desfășurarea adunării generale:

- a) darea de seama anuală, aprobată de adunarea generală;
- b) raportul anual al comisiei de cenzori, prezentat adunării generale;
- c) hotărârile judecătorești privind înregistrarea modificărilor la statut, avizate de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor;
- d) repertoriul actualizat;
- e) contractele de reprezentare cu organisme similare din străinătate.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a) și d) se depun la Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, în formatul stabilit prin decizie a directorului general al Oficiului.

ART. 136

Abrogat.

CAP. II

Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor

ART. 137

(1) Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor funcționează ca organ de specialitate în subordinea Guvernului, fiind autoritate unică de reglementare, evidență prin registre naționale, supraveghere, autorizare, arbitraj și constatare tehnico-științifică în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe.

(2) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor se face integral și distinct de la bugetul de stat, prin intermediul bugetului Ministerului Culturii și Cultelor, ministrul coordonator fiind ordonator principal de credite.

(3) Organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor este coordonat de ministrul culturii și cultelor și este condus de un director general, ajutat de un director general adjunct, numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului coordonator.

(5) Personalul Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor beneficiază de stimulente din sumele încasate pentru bugetul de stat din operațiunile contra cost efectuate de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, în procent de până la 15%.

(6) Nivelul de constituire pentru fiecare dintre operațiunile prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. d), e), k) și l) și condițiile de repartizare și utilizare a fondului de stimulente se stabilesc prin norme aprobate prin hotărâre a Guvernului.

ART. 138

(1) Principalele atribuții ale Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor sunt următoarele:

- a) reglementează activitatea din domeniu prin decizii ale directorului general, potrivit legii;
- b) elaborează proiecte de acte normative în domeniul sau de activitate;
- c) ține evidența repertoriilor transmise de organisme de gestiune colectivă;
- d) organizează și administrează contra cost înregistrarea în registrele naționale și în alte evidente naționale specifice, prevăzute de lege;
- e) eliberează contra cost marcaje holografice utilizabile în condițiile legii în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, la vabarea prețului de achiziție la care se adaugă un comision de administrare de 30%;
- f) avizează constituirea și supraveghează funcționarea organismelor de gestiune colectivă;
- g) avizează, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, potrivit legii, înscrierea în registrul aflat la grefa judecătoreii a asociațiilor și fundațiilor constituite în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, inclusiv în ceea ce privește asociațiile pentru combaterea pirateriei;
- h) controlează funcționarea organismelor de gestiune colectivă și stabilește măsurile de intrare în legalitate sau aplica sancțiuni, după caz;
- i) asigură secretariatul procedurilor de arbitraj desfășurate potrivit legii;

j) efectuează contra cost, pe cheltuiala inculpaților, în cazul în care s-a dovedit vinovăția, constatări tehnico-stiințifice cu privire la caracterul original al produselor purtătoare de drepturi de autor sau de drepturi conexe, la solicitarea organelor de cercetare penală;

k) efectuează la cerere expertize contra cost, pe cheltuiala părților interesate;

l) desfășoară activități de informare privind legislația din domeniu, pe cheltuiala proprie, precum și activități de instruire, pe cheltuiala celor interesați;

m) desfășoară activități de reprezentare în relațiile cu organizațiile de specialitate similare și cu organizațiile internaționale din domeniu, la care statul roman este parte;

n) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc tarifele operațiunilor ce pot fi efectuate de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor contra cost. Contravaloarea operațiunilor prevăzute la alin. (1) lit. j) se va include în cheltuielile de judecată.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin lege Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor are acces la informațiile necesare în mod operativ și gratuit de la Centrul Național al Cinematografiei, Oficiul Național al Registrului Comerțului, Autoritatea Națională a Vamilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor și Direcția Generală de Pașapoarte din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, precum și de la instituțiile financiar-bancare, în condițiile legii.

ART. 138¹

Cu ocazia controalelor efectuate de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor potrivit prevederilor art. 138, persoana controlată este obligată să prezinte orice documente și informații solicitate de organele de control și să predea copii după acestea, dacă sunt solicitate.

ART. 138²

(1) Activitatea de control a Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor, prevăzută la art. 138 alin. (1) lit. h), se desfășoară numai cu notificarea prealabilă a organismului de gestiune colectivă controlat, comunicându-se totodată și obiectivele controlului. Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor poate efectua controale generale o dată pe an, notificate cu 10 zile înainte de efectuarea controlului, precum și controale punctuale privind probleme care fac obiectul unor reclamații, ori de câte ori este nevoie, notificate cu trei zile înainte.

(2) Cu ocazia controalelor efectuate de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, administratorul general este obligat să prezinte orice documente și informații solicitate de organele de control și să predea copii după acestea, dacă sunt solicitate. Organele de control pot lua note explicative în legătură cu situațiile constatate, atât administratorului general, cât și altor persoane angajate.

(3) Concluziile organelor de control ale Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor, împreună cu observațiile administratorului general, se consemnează într-un proces-verbal.

(4) Pe baza conducerii controlului, în cazul constatării unor nereguli, Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor poate decide comunicarea procesului-verbal către adunarea generală a organismului de gestiune colectivă în cauza care îl va dezbate în prima ședință ordinară.

ART. 138³

În cazul în care organismul de gestiune colectivă nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 124 și 126 ori încălca obligațiile prevăzute la art. 130, 133, 134, 134¹, 135 sau art. 138² alin. (2), Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor poate acorda organismului de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general, un termen pentru intrarea în legalitate. Decizia poate fi atacată la instanțele judecătorești de contencios administrativ. În cazul nerespectării deciziei rămase definitive, Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor retrage temporar avizul prevăzut la art. 125. Retragerea temporară a avizului are ca efect suspendarea activității organismului de gestiune colectivă până la schimbarea administratorului general de către adunarea generală.

ART. 138⁴

(1) Pe lângă Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor funcționează un corp de arbitri, format din 20 de membri, numiți din 3 în 3 ani, prin ordin al ministrului coordonator al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor. Desemnarea celor 20 de membri se face prin tragere la sorți de către directorul general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor, în prezenta candidaților, care sunt propuși de organisme de gestiune colectivă, de structurile asociative ale utilizatorilor și de societățile publice de radiodifuziune și de televiziune. Candidații propuși trebuie să aibă pregătire juridică și minimum 10 ani de activitate în domeniul dreptului civil. Propunerile se depun la Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, împreună cu o prezentare a candidatului propus și cu acceptul scris al acestuia, incluzând informații privind modalitățile de convocare.

(2) Arbitrii nu au calitatea de salariați ai Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor și au dreptul la un onorariu pentru participarea la arbitrajul metodologiilor de colectare a drepturilor gestionate de organismele de gestiune colectivă, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Corpul de arbitri va fi reconstituit în cazul în care numărul arbitrilor permanenți disponibili este mai mic de 16.

CAP. III

Măsuri de protecție, proceduri și sancțiuni

Secțiunea 1

Măsuri tehnice de protecție și informații privind regimul drepturilor

ART. 138⁵

(1) Autorul unei opere, artistul interpret sau executant, producătorul de fonograme ori de înregistrări audiovizuale, organismul de radiodifuziune sau de televiziune și fabricantul de baza de date pot să instituie măsuri tehnice de protecție a drepturilor recunoscute prin prezenta lege.

(2) Prin măsuri tehnice, în sensul prezentei legi, se înțelege utilizarea oricărei tehnologii, a unui dispozitiv sau a unei componente care, în cadrul funcționării sale normale, este destinată să împiedice sau să limiteze actele care nu sunt autorizate de titularii drepturilor recunoscute prin prezenta lege.

(3) Măsurile tehnice sunt considerate eficiente atunci când utilizarea unei opere sau a oricărui alt obiect al protecției este controlată de către titularul de drepturi prin aplicarea unui cod de acces sau a unui procedeu de protecție, precum criptarea, codarea, bruierea sau orice transformare a operei ori a altui obiect al protecției sau printr-un mecanism de control al copierii, dacă măsurile îndeplinesc obiectivul de asigurare a protecției.

(4) Titularii de drepturi care au instituit măsuri tehnice de protecție au obligația de a pune la dispoziție beneficiarilor excepțiilor prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. a), c) și e), art. 33 alin. (2) lit. d) și e) și la art. 38 mijloacele necesare pentru accesul legal la opera sau la oricare alt obiect al protecției. Totodată aceștia au dreptul să limiteze numărul copiilor realizate în condițiile de mai sus.

(5) Dispozițiile alin. (4) nu se aplică în cazul operelor protejate, puse la dispoziția publicului, conform clauzelor contractuale convenite între părți, astfel încât oricine din public să poată avea acces la acestea în orice loc și în orice moment, alese, în mod individual.

ART. 138⁶

(1) Titularii drepturilor recunoscute prin prezenta lege pot să furnizeze, în format electronic, asociat unei opere sau oricărui alt obiect al protecției sau în contextul comunicării publice a acestora, informații privind regimul drepturilor.

(2) Prin informații privind regimul drepturilor, în sensul prezentei legi, se înțelege orice informație furnizată de titularii de drepturi care permite identificarea operei sau a oricărui alt obiect al protecției prin prezenta lege, a autorului sau a altui titular de drepturi, precum și condițiile și modalitățile de utilizare a operei sau a oricărui alt obiect al protecției, precum și orice număr sau cod reprezentând aceste informații.

Secțiunea a 2-a

Proceduri și sancțiuni

ART. 138⁷

(1) Încălcarea drepturilor recunoscute și protejate prin prezenta lege atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, potrivit legii. Dispozițiile procedurale sunt cele prevăzute în prezenta lege, care se completează cu cele de drept comun.

(2) În cadrul unei acțiuni referitoare la încălcarea drepturilor protejate de prezenta lege și ca răspuns la o cerere justificată a solicitantului, instanța are dreptul să solicite furnizarea informațiilor privind originea și rețelele de distribuție a mărfurilor sau a serviciilor care aduc atingere unui drept prevăzut de prezenta lege, fie de la făptuitor, fie de la orice altă persoană care:

a) a deținut în scop comercial mărfuri-pirat;

b) a utilizat în scop comercial servicii prin care încălca drepturile protejate de prezenta lege;

c) a furnizat, în scop comercial, produse sau servicii utilizate în activități prin care se încălca drepturile prevăzute de prezenta lege;

d) a fost indicată, de oricare dintre persoanele prevăzute la lit. a), b) sau c), ca fiind implicată în producerea, realizarea, fabricarea, distribuirea sau închirierea mărfurilor-pirat ori a dispozitivelor-pirat de control al accesului sau în furnizarea produselor ori serviciilor prin care se încălca drepturile protejate de prezenta lege.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) cuprind, după caz:

a) numele și adresa producătorilor, fabricanților, distribuitorilor, furnizorilor și ale celorlalți deținători anteriori ai mărfurilor, dispozitivelor sau ai serviciilor, inclusiv ale transportatorilor, precum și ale angrosiștilor destinatari și ale vânzătorilor cu amănuntul;

b) informații privind cantitățile produse, fabricate, livrate sau transportate, primite ori comandate, precum și prețul obținut pentru mărfurile, dispozitivele sau serviciile respective.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplica fără a aduce atingere altor dispoziții legale, care:

a) acorda titularului dreptul de a primi informații mai extinse;

b) prevăd utilizarea în cauzele civile sau penale a informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol;

c) prevăd răspunderea pentru abuzul de drept la informare;

d) dau posibilitatea să se refuze furnizarea de informații care ar constrânge persoana menționată în alin.

(1) să admită propria sa participare sau pe cea a rudelor sale apropiate la o activitate prin care se încalca drepturile protejate de prezenta lege;

e) prevăd protecția confidențialității surselor de informare sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

ART. 139

(1) Titularii drepturilor recunoscute și protejate prin prezenta lege pot solicita instanțelor de judecată sau altor organisme competente, după caz, recunoașterea drepturilor lor și constatarea încălcării acestora și pot pretinde acordarea de despăgubiri pentru repararea prejudiciului cauzat. Aceleași solicitări pot fi formulate în numele și pentru titularii de drepturi de către organismele de gestiune, de către asociațiile de combatere a pirateriei sau de către persoanele autorizate să utilizeze drepturi protejate prin prezenta lege, conform mandatului acordat în acest sens. Când o acțiune a fost pornită de titular, persoanele autorizate să utilizeze drepturi protejate prin prezenta lege pot să intervină în proces, solicitând repararea prejudiciului ce le-a fost cauzat.

(2) La stabilirea despăgubirilor instanța de judecată ia în considerare:

a) fie criteriile cum ar fi consecințele economice negative, în special câștigul nerealizat, beneficiile realizate pe nedrept de făptuitor și, atunci când este cazul, alte elemente în afară factorilor economici, cum ar fi daunele morale cauzate titularului dreptului;

b) fie acordarea de despăgubiri reprezentând triplul sumelor care ar fi fost legal datorate pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite, în cazul în care nu se pot aplica criteriile menționate la lit. a).

(3) În cazul în care există suspiciuni cu privire la încălcarea unor drepturi recunoscute și protejate prin prezenta lege, persoanele îndreptățite pot cere instanței de judecată sau altor organe competente potrivit legii:

a) să dispună de îndată luarea unor măsuri pentru a preveni producerea iminentă a unei pagube prin încălcarea unui drept, prin interzicerea, cu titlu provizoriu, ca încălcările prezumate aduse acestui drept să continue sau pentru a condiționa continuarea lor de constituirea unor garanții destinate să asigure despăgubirea solicitantului; măsurile provizorii de interzicere vor fi impuse, dacă este cazul, prin obligarea la plata de amenzi civile potrivit dreptului comun;

b) să dispună de îndată luarea unor măsuri pentru a asigura repararea pagubei; în acest scop instanța poate dispune luarea de măsuri asigurătorii asupra bunurilor mobile și imobile ale persoanei presupuse a fi încălcat drepturile recunoscute de prezenta lege, inclusiv blocarea conturilor sale bancare și a altor bunuri. În acest scop, autoritățile competente pot să dispună comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale ori accesul corespunzător la informațiile pertinente;

c) să dispună ridicarea sau predarea către autoritățile competente a mărfurilor cu privire la care există suspiciuni privind încălcarea unui drept prevăzut de prezenta lege pentru a împiedica introducerea acestora în circuitul comercial.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (3) și (6) pot fi dispuse și prin ordonanța președințială. În acest caz, instanțele judecătorești pot să ceară reclamantului să depună o cauțiune suficientă pentru a asigura compensarea oricărui prejudiciu care ar putea fi suferit de parat.

(5) Aceleași măsuri pot fi cerute, în aceleași condiții, împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încalca un drept protejat prin prezenta lege.

(6) Titularii de drepturi sau reprezentanții acestora prevăzuți la alin. (1) pot solicita instanței judecătorești, chiar și înainte de introducerea unei acțiuni pe fondul cauzei, luarea unor măsuri de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt, atunci când există un risc de încălcare a drepturilor prevăzute de prezenta lege și dacă există un risc de distrugere a elementelor de probă.

(7) Măsurile prevăzute la alin. (3), (5) și (6) pot să includă descrierea detaliată, cu sau fără prelevare de esanțioane, sau sechestrarea reală a mărfurilor în litigiu și, în cazurile corespunzătoare, a materialelor și instrumentelor utilizate pentru a produce și/sau a distribui aceste mărfuri, precum și documentele care se

referă la ele. Aceste măsuri vor fi avute în vedere și în aplicarea dispozițiilor art. 96-99 din Codul de procedură penală.

(8) Pentru luarea măsurilor provizorii și a măsurilor asiguratorii prevăzute la alin. (3) și pentru luarea măsurilor de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt prevăzute la alin. (6), precum și pentru exerditarea căilor de atac asupra măsurilor luate sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun. Pronunțarea se poate amana cu cel mult 24 de ore.

(9) Instanțele judecătorești sunt abilitate să adopte măsurile prevăzute la alin. (3) și (6), fără citarea părții adverse, în cazurile în care acest lucru va fi necesar, în special atunci când orice întârziere este de natura să cauzeze un prejudiciu ireparabil sau când există riscul demonstrabil de distrugere a elementelor de probă. Partea adversă va fi informată de îndată, cel mai târziu după executarea măsurilor.

(10) Instanța poate să autorizeze ridicarea de obiecte și înscrisuri care constituie dovezi ale încălcării drepturilor de autor sau a drepturilor conexe, în original ori în copie, chiar și atunci când acestea se afla în posesia părții adverse. În cazul încălcarilor comise la scara comercială, autoritățile competente pot să dispună, de asemenea, comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale ori accesul corespunzător la informațiile pertinente.

(11) Pentru adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (3), (6) și (10), sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale, instanțele judecătorești vor pretinde reclamantului să furnizeze orice element de probă, accesibil în mod rezonabil, pentru a dovedi cu suficientă certitudine că s-a adus atingere dreptului sau ori că o astfel de atingere este iminentă. Se consideră că reprezentând element de probă suficient numărul de copii ale unei opere sau ale oricărui alt obiect protejat, la aprecierea instanței de judecată. În acest caz, instanțele judecătorești pot să ceară reclamantului să depună o cauciune suficientă pentru a asigura compensarea oricărui prejudiciu care ar putea fi suferit de parat.

(12) Măsurile de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt dispuse de instanța vor fi duse la îndeplinire prin executor judecătoresc. Titularii drepturilor ce se presupune că au fost încălcate ori cu privire la care există pericolul de a fi încălcate sau reprezentanții acestor titulari au dreptul de a participa la punerea în executare a măsurilor de asigurare a dovezilor ori de constatare a unei stări de fapt.

(13) Instanța poate dispune ridicarea măsurilor prevăzute la alin. (3) și (6), la cererea părâtului, dacă reclamantul nu a introdus o acțiune care să conducă la soluționarea pe fond a cauzei într-un termen de 20 de zile lucrătoare sau 31 de zile calendaristice, dacă acest termen este mai lung, termene calculate de la data ducerii la îndeplinire a măsurilor.

(14) Titularii drepturilor încălcate pot cere instanței de judecată să dispună aplicarea oricăreia dintre următoarele măsuri:

- a) returnarea, pentru acoperirea prejudiciilor suferite, a încasărilor realizate prin actul ilicit;
- b) distrugerea echipamentelor și a mijloacelor aflate în proprietatea făptuitorului, a căror destinație unică sau principală a fost aceea de producere a actului ilicit;
- c) scoaterea din circuitul comercial, prin confiscare și distrugere, a copiilor refectionate ilegal;
- d) răspândirea informațiilor cu privire la hotărârea instanței de judecată, inclusiv afișarea hotărârii, precum și publicarea sa integrală sau parțială în mijloacele de comunicare în masă, pe cheltuielile celui care a săvârșit fapta; în aceleași condiții instanțele pot dispune măsuri suplimentare de publicitate adaptate circumstanțelor particulare ale cazului, inclusiv o publicitate de mare amploare.

(15) Instanța de judecată dispune aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (14) pe cheltuielile făptuitorului, cu excepția cazului în care există motive temeinice pentru ca acesta să nu suporte cheltuielile.

(16) Măsurile prevăzute la alin. (14) lit. b) și c) pot fi dispuse și de procuror cu ocazia rezolvării cauzei în faza de urmărire penală. Dispozițiile alin. (14) lit. c) nu se aplică pentru construcțiile realizate cu încălcarea drepturilor privind opera de arhitectură, protejate prin prezenta lege, dacă distrugerea clădirii nu este impusă de circumstanțele cazului respectiv.

(17) În dispunerea măsurilor prevăzute la alin. (14), instanța de judecată va respecta principiul proportionalității cu gravitatea încălcării drepturilor protejate de prezenta lege și va lua în considerare interesele terților susceptibili de a fi afectați de aceste măsuri.

(18) Autoritățile judiciare sunt obligate să comunice părților soluțiile adoptate în cauzele de încălcare a drepturilor reglementate de prezenta lege.

(19) Guvernul României, prin Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, sprijină elaborarea, de către asociațiile și organizațiile profesionale, a codurilor de conduită la nivel comunitar, destinate să contribuie la asigurarea respectării drepturilor prevăzute de prezenta lege, în special în ceea ce privește utilizarea codurilor ce permit identificarea fabricantului, aplicate pe discuri optice. De asemenea, Guvernul României sprijină transmiterea către Comisia Europeană a proiectelor codurilor de conduită la nivel național sau comunitar și a evaluărilor referitoare la aplicarea acestora.

ART. 139[^]1

(1) Titularul dreptului de autor sau al drepturilor conexe poate fi reprezentat, în toate procedurile, negocierile și actele juridice, pe toată durata și în orice stadiu al procesului civil sau penal ori în afara unui astfel de proces, prin mandatar cu procura specială.

(2) Pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, precum și pentru retragerea plângerii prelabile și împăcarea părților, mandatul se considera special, dacă este dat pentru reprezentarea titularului de drepturi de autor sau de drepturi conexe, în orice situație de încălcare a drepturilor sale.

ART. 139[^]2

Constituie contravenții și se sancționează cu amenda de la 3.000 lei la 30.000 lei următoarele fapte:

- a) încălcarea prevederilor art. 21;
- b) încălcarea prevederilor art. 88 și 89;
- c) încălcarea prevederilor art. 107 alin. (3) și (7);
- d) nerespectarea de către utilizatori a prevederilor art. 130 lit. h);
- e) fixarea, fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege, a interpretărilor sau a execuțiilor artistice ori a programelor de radiodifuziune sau de televiziune.

ART. 139[^]3

Abrogat.

ART. 139[^]4

(1) Constituie contravenție, dacă nu reprezintă infracțiune, și se sancționează cu amenda de la 10.000 lei la 50.000 lei și cu confiscarea mărfurilor-pirat sau a dispozitivelor-pirat de control al accesului fața persoanelor juridice sau a persoanelor fizice autorizate de a permite accesul în spațiile, la echipamentele, la mijloacele de transport, la bunurile sau la serviciile proprii, în vederea săvârșirii de către o alta persoana a unei contravenții sau infracțiuni prevăzute de prezenta lege.

(2) Cu aceeași amenda se sancționează și fapta operatorilor economici care încalca obligația prevăzută la art. 145 alin. (3).

(3) Pentru repetarea săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) și (2), care au avut ca rezultat săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 139[^]6 în termen de un an, organul constatator aplica și sancțiunea complementară a închiderii unității.

ART. 139[^]5

(1) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 139[^]2 se aplica și persoanelor juridice. În cazul în care contravenientul, persoana juridică, desfășoară activități care implica, conform obiectului sau de activitate, comunicarea publică de opere sau de produse purtătoare de drepturi de autor sau drepturi conexe, limitele amenzilor contravenționale se maresc de doua ori.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 139[^]2 și 139[^]4 se constata și se aplica de ofițerii sau de agenții de poliție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor cu competențe în domeniu.

(3) Contravenientul poate achita, în termen de 48 de ore de la data primirii procesului-verbal de constatare a contravenției, jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezenta lege.

ART. 139[^]6

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 5 ani sau cu amenda următoarele fapte:

a) realizarea, în scopul distribuirii, fără a se umări direct sau indirect un avantaj material, cu orice mijloace și în orice mod, de mărfuri-pirat;

b) plasarea mărfurilor-pirat sub un regim vamal definitiv de import sau de export, sub un regim vamal suspensiv ori în zone libere;

c) orice alta modalitate de introducere a mărfurilor-pirat pe piata interna.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amenda oferirea, distribuirea, deținerea ori depozitarea sau transportul, în scopul distribuirii de mărfuri-pirat, precum și deținerea acestora în scopul utilizării prin comunicare publică la punctele de lucru ale persoanelor juridice.

(3) În cazul în care faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt săvârșite în scop comercial, acestea se sancționează cu închisoare de la 3 ani la 12 ani.

(4) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (3) se sancționează și închirierea sau oferirea spre închiriere de mărfuri pirat.

(5) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amenda promovarea de mărfuri-pirat prin orice mijloc și în orice mod, inclusiv prin utilizarea anunțurilor publice ori a mijloacelor electronice de comunicare sau prin expunerea ori prezentarea către public a listelor sau a cataloagelor de produse.

(6) În cazul în care oricare dintre faptele prevăzute la alin. (1)-(4) au produs consecințe deosebit de grave, acestea se sancționează cu închisoare de la 5 ani la 15 ani. Pentru evaluarea gravității consecințelor, calculul pagubei materiale se efectuează ținându-se seama de mărfurile pirat identificate în condițiile prevăzute la alin. (1)-(4) și de prețul per unitate al produselor originale, cumulat cu sumele încasate ilegal de făptuitor.

(7) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (6) se sancționează săvârșirea faptelor menționate la alin. (1)-(5) de către un grup infracțional organizat.

(8) În sensul prezentei legi, prin mărfuri pirat se înțelege: toate copiile, indiferent de suport, inclusiv copertele, realizate fără consimțământul titularului de drepturi sau al persoanei legal autorizate de acesta și care sunt executate, direct ori indirect, total sau parțial, de pe un produs purtător de drepturi de autor sau de drepturi conexe ori de pe ambalajele sau copertele acestora.

(9) În sensul prezentei legi, prin scop comercial se înțelege urmărirea obținerii, direct sau indirect, a unui avantaj economic ori material.

(10) Scopul comercial se prezuma dacă marfa pirat este identificată la sediul, la punctele de lucru, în anexele acestora sau în mijloacele de transport utilizate de operatorii economici care au în obiectul de activitate reproducerea, distribuirea, închirierea, depozitarea sau transportul de produse purtătoare de drepturi de autor ori de drepturi conexe.

ART. 139⁷

Refuzul de a declara proveniența mărfurilor-pirat ori a dispozitivelor-pirat de control al accesului, utilizate pentru serviciile de programe cu acces condiționat, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

ART. 139⁸

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 4 ani sau cu amendă punerea la dispoziția publicului, inclusiv prin internet sau prin alte rețele de calculatoare, fără consimțământul titularilor de drepturi, a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe ori de drepturi sui-generis ale fabricantilor de baze de date ori a copiilor acestora, indiferent de suport, astfel încât publicul să le poată accesa în orice loc sau în orice moment ales în mod individual.

ART. 139⁹

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 4 ani sau cu amendă reproducerea neautorizată pe sisteme de calcul a programelor pentru calculator în oricare dintre următoarele modalități: instalare, stocare, rulare sau executare, afișare ori transmitere în rețea internă.

ART. 140

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la o luna la 2 ani sau cu amendă următoarele fapte comise fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege:

- a) reproducerea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;
- b) distribuirea, închirierea sau importul pe piața internă a operelor ori a produselor purtătoare de drepturi conexe, altele decât mărfurile-pirat;
- c) comunicarea publică a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;
- d) radiodifuzarea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;
- e) retransmiterea prin cablu a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;
- f) realizarea de opere derivate;
- g) fixarea, în scop comercial, a interpretărilor sau a execuțiilor artistice ori a programelor de radiodifuziune sau de televiziune;
- h) încălcarea prevederilor art. 134.

(2) Prin produse purtătoare de drepturi conexe se înțelege interpretările sau execuțiile artistice fixate, fonogramele, videogramele și propriile emisiuni ori servicii de programe ale organismelor de radiodifuziune și de televiziune.

ART. 141

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani sau cu amendă de la 25.000.000 lei la 500.000.000 lei fapta persoanei care își însușește, fără drept, calitatea de autor al unei opere sau fapta persoanei care aduce la cunoștința publică o operă sub un alt nume decât acela decedat de autor.

ART. 141¹

(1) Producerea, importul, distribuirea, deținerea, instalarea, întreținerea sau înlocuirea, în mod ilicit, a dispozitivelor de control al accesului, fie originale, fie pirat, utilizate pentru serviciile de programe cu acces condiționat constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani sau cu amenda.

(2) Fapta persoanei care se racordează fără drept sau care racordează fără drept o alta persoana la servicii de programe cu acces condiționat constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amenda.

(3) Utilizarea anunțurilor publice ori a mijloacelor electronice de comunicare în scopul promovării dispozitivelor pirat de control al accesului la serviciile de programe cu acces condiționat, precum și expunerea sau prezentarea către public în orice mod, fără drept, a informațiilor necesare confecționării de dispozitive de orice fel, apte să asigure accesul neautorizat la serviciile de programe precizate, cu acces condiționat, ori destinate accesului neautorizat în orice mod la astfel de servicii, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o luna la 3 ani.

(4) Vânzarea sau închirierea dispozitivelor pirat de control al accesului se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani.

(5) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (4) se sancționează și săvârșirea faptelor prevăzute la alin. (1) și (2) în scop comercial.

(6) În sensul prezentei legi, prin dispozitive pirat de control al accesului se înțelege orice dispozitiv a cărui confecționare nu a fost autorizată de către titularul drepturilor recunoscute prin prezenta lege în raport cu un anumit serviciu de programe de televiziune cu acces condiționat, realizat pentru facilitarea accesului la acel serviciu.

ART. 142

Abrogat.

ART. 143

(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amenda fapta persoanei care, fără drept, produce, importa, distribuie sau închiriaza, ofeă, prin orice mod, spre vânzare sau închiriere, ori deține, în vederea comercializării, dispozitive ori componente care permit neutralizarea măsurilor tehnice de protecție sau care prestează servicii care conduc la neutralizarea măsurilor tehnice de protecție sau care neutralizează aceste măsuri tehnice de protecție, inclusiv în mediul digital.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amenda fapta persoanei care, fără a avea consimțământul titularilor de drepturi și știind sau trebuind să știe ca astfel permite, facilitează, provoacă sau ascunde o încălcare a unui drept prevăzut în prezenta lege:

a) înalatura în scop comercial, de pe opere sau de pe alte produse protejate, ori modifica pe acestea orice informație sub forma electronica privind regimul drepturilor de autor sau al drepturilor conexe aplicabil;

b) distribuie, importa în scopul distribuirii, radiodifuzează ori comunica public sau pune la dispoziție publicului, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc și în orice moment, alese în mod individual, fără drept, prin intermediul tehnicii digitale, opere sau alte produse protejate, pentru care informațiile existente sub forma electronica, privind regimul drepturilor de autor sau al drepturilor conexe, au fost înalaturate ori modificate fără autorizație.

ART. 143¹

(1) Nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a fi începută urmărirea penală, denunța autorităților competente participarea sa la o asociație sau înțelegere în vederea comiterii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 139⁶, permitând astfel identificarea și tragerea la răspundere penală a celorlalți participanți.

(2) Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 139⁶ și care, în timpul urmăririi penale, denunța și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de mărfuri pirat sau de dispozitive pirat de control al accesului, beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

(3) De prevederile alin. (1) beneficiază și persoanele care au comis infracțiuni prevăzute la art. 139⁹, 140 și 141, în condițiile în care se recuperează prejudiciul constatat.

ART. 144

Abrogat.

ART. 145

(1) Constatarea infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se face de către structurile specializate ale Inspectoratului General al Poliției Romane și Inspectoratului General al Poliției de Frontiera.

(2) Constatarea infracțiunilor prevăzute la art. 139⁶ alin. (6), art. 139⁸, 139⁹ și 143 se face și de către Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informațiilor, iar a celor prevăzute la art. 139⁶, 139⁸ și 141¹ se poate face și de către Jandarmeria Română, în condițiile prevăzute de art. 214 din Codul de procedura penală.

(3) Competența de judecată pentru infracțiunile prevăzute la art. 139⁶ -143 revine tribunalului.

TITLUL IV

Aplicarea legii. Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 146

Beneficiara de protecția prevăzută de prezenta lege următoarele:

- a) operele ai căror autori sunt cetățeni romani, chiar dacă nu au fost aduse încă la cunoștința publică;
- b) operele ai căror autori sunt persoane fizice sau juridice cu domiciliul ori cu sediul în România, chiar dacă nu au fost aduse la cunoștința publică;
- c) operele de arhitectură construite pe teritoriul României;
- d) interpretările sau execuțiile artiștilor interpreți ori executanți care au loc pe teritoriul României;
- e) interpretările sau execuțiile artiștilor interpreți ori executanți care sunt fixate în înregistrări protejate de prezenta lege;
- f) interpretările sau execuțiile artiștilor interpreți ori executanți care nu au fost fixate în înregistrări, dar sunt transmise prin emisiuni de radiodifuziune sau de televiziune protejate de prezenta lege;
- g) înregistrările sonore sau audiovizuale ai căror producători sunt persoane fizice sau juridice cu domiciliul ori cu sediul în România;
- h) înregistrările sonore sau audiovizuale a căror prima fixare pe un suport material a avut loc pentru prima dată în România;
- i) programele de radiodifuziune și de televiziune emise de organisme de radiodifuziune și de televiziune cu sediul în România;
- j) programele de radiodifuziune și de televiziune transmise de organisme transmițătoare cu sediul în România.

ART. 147

Persoanele fizice sau juridice străine, titulari ale drepturilor de autor sau ale drepturilor conexe, beneficiază de protecția prevăzută prin convențiile, tratatele și acordurile internaționale la care România este parte, iar în lipsa acestora beneficiază de un tratament egal cu cel al cetățenilor romani, cu condiția ca aceștia să beneficieze, la rândul lor, de tratament similar în statele respective.

ART. 147¹

În completarea prevederilor prezentei legi se pot adopta reglementări speciale pentru stabilirea unor măsuri, inclusiv privind aplicarea și utilizarea codurilor de identificare a sursei, în vederea combaterii importului, producției, reproducerii, distribuției sau închirierii de mărfuri pirat ori dispozitive pirat de control al accesului, utilizate pentru serviciile de programe cu acces condiționat, precum și pentru utilizarea de marcaje speciale pentru atestarea plății remunerației compensatorii pentru copia privată.

ART. 148

(1) În vederea înregistrării, ca mijloc de probă, a operelor realizate în România, se înființează Registrul Național de Opere, administrat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Înregistrarea este facultativă și se face contra cost, potrivit normelor metodologice și tarifelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Existența și conținutul unei opere se pot dovedi prin orice mijloace de probă, inclusiv prin includerea acesteia în repertoriul unui organism de gestiune colectivă.

(3) Autorii și alți titulari de drepturi sau deținătorii de drepturi exclusive ale autorilor, la care se face referire în prezenta lege, au dreptul să înscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale operelor, mențiunea de rezervă a exploatării acestora, semnalată conform uzanțelor, constând într-un simbol reprezentat prin litera C, în mijlocul unui cerc, însoțit de numele lor, de locul și anul primei publicări.

(4) Producătorii de înregistrări sonore, artiștii interpreți sau executanți și alți deținători de drepturi exclusive ale producătorilor sau ale artiștilor interpreți ori executanți, la care se face referire în prezenta lege, au dreptul să înscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale înregistrărilor sonore sau audiovizuale ori pe învelisul care le conține, mențiunea de rezervă a exploatării acestora, semnalată conform uzanțelor și

constând într-un simbol reprezentat prin litera P, în mijlocul unui cerc, însoțit de numele lor, de bcu și anul primei publicari.

(5) Pana la proba contrară, se prezuma ca drepturile exclusive, semnalate conform uzantelor, prin simbolurile menționate la alin. (3) și (4) sau prin mențiunile prevăzute la art. 104 și 106², exista și aparțin persoanelor care le-au utilizat.

(6) Dispozițiile alin. (3), (4) și (5) nu conditioneaza existenta drepturilor recunoscute și garantate prin prezenta lege.

(7) Autorii de opere și titularii de drepturi, o data cu includerea operei lor în repertoriul organismului de gestiune colectivă, isi pot inregistra și numele literar sau artistic, exclusiv în vederea aducerii acestuia la cunostinta publica.

ART. 149

(1) Actele juridice încheiate sub regimul legislației anterioare isi produc toate efectele conform aceleia, cu excepția clauzelor care prevăd cesiunea drepturilor de utilizare a totalității operelor pe care autorul le poate crea în viitor.

(2) Beneficiază de protecția prezentei legi și operele, inclusiv programele pentru calculator, interpretările sau executiile, înregistrările sonore sau audiovizuale, precum și programele organismelor de radiodifuziune și de televiziune realizate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor create înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și pentru care nu au expirat termenul de protecție calculate conform procedurilor legislației anterioare se prelungește pana la termenul de protecție prevăzut în prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

ART. 150

(1) Utilajele, schițele, machetele, manuscrisele și orice alte bunuri care servesc direct la realizarea unei opere ce da naștere unui drept de autor nu pot face obiectul unei umăriri silite.

(2) Sumele datorate autorilor, ca umare a utilizării operelor lor, beneficiază de aceeași protecție ca și salariile și nu pot fi umărite decât în aceleași condiții. Aceste sume sunt supuse impozitării conform legislației fiscale în materie.

(3) Abrogat.

ART. 151

Litițiile privind dreptul de autor și drepturile conexe sînt de competența organelor jurisdicționale, potrivit prezentei legi și dreptului comun.

ART. 151¹

(1) Comisia Europeană va fi informată cu privire la intenția de adoptare a unor dispoziții naționale de reglementare a unor noi drepturi conexe, precizându-se motivele esențiale care justifica reglementarea acestor drepturi, precum și durata de protecție corespunzătoare.

(2) Vor fi comunicate Comisiei Europene orice dispoziții naționale adoptate în domeniul reglementat de prezenta lege.

(3) Va fi transmisă Comisiei Europene lista organismelor de radiodifuziune cărora le sunt aplicabile dispozițiile art. 119 alin. (2).

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor este responsabil de efectuarea comunicărilor prevăzute la alin. (1)-(3) către Comisia Europeană.

ART. 151²

Prezenta lege transpune prevederile următoarelor acte normative comunitare:

a) Directiva Consiliului 91/250/CEE din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 122 din 17 mai 1991;

b) Directiva Consiliului 92/100/CEE din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 346 din 24 noiembrie 1992;

c) Directiva Consiliului 93/83/CEE din 27 septembrie 1993 privind amonizarea anumitor dispoziții referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 248 din 6 octombrie 1993;

d) Directiva Consiliului 93/98/CEE din 29 octombrie 1993 privind amonizarea duratei de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 290 din 24 noiembrie 1993;

e) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 96/9/CE din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 077 din 27 martie 1996;

f) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 006 din 10 ianuarie 2002;

g) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/84/CE din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 272 din 13 octombrie 2001;

h) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2004/48/CE din 29 aprilie 2004 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 157 din 30 aprilie 2004.

ART. 152

Organismele de gestiune colectivă care funcționează la data intrării în vigoare a prezentei legi sînt obligate să se conformeze dispozițiilor art. 125, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

ART. 153

Dispozițiile prezentei legi se completează cu dispozițiile dreptului comun.

ART. 154

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe aceeași dată se abroga Decretul nr. 321 din 21 iunie 1956 privind dreptul de autor, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

(3) Pînă la aprobarea tabelelor și a metodologiilor negociate conform prevederilor art. 131 din prezenta lege, se aplică tarifele stabilite prin actele normative în vigoare.

Aceasta lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 februarie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

*PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NASTASE*

Aceasta lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 februarie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

*p. PREȘEDINTELE SENATULUI
IŌN SOLCANU*